

Amanda Schrøder

«Ser du fortsatt på?»

En kvalitativ og kvantitativ undersøkelse rundt fenomenet binge-watching blant studenter i Norge

Masteroppgave i Film- og videoproduksjon

Veileder: Eva Bakøy

Desember 2019

Amanda Schrøder

«Ser du fortsatt på?»

En kvalitativ og kvantitativ undersøkelse rundt fenomenet binge-watching blant studenter i Norge

Masteroppgave i Film- og videoproduksjon
Veileder: Eva Bakøy
Desember 2019

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Det humanistiske fakultet
Institutt for kunst- og medievitenskap

 NTNU
Norwegian University of
Science and Technology

[Antall ord: 18 521]

SAMMENDRAG

I denne avhandlingen undersøker jeg fenomenet binge-watching blant studenter i Norge i en alder mellom 18 og 30 år. Jeg ville finne svar på hvordan binge-watching-begrepet oppstod og undersøke hvordan binge-watching og materialet som binges oppleves, samt undersøke hvorfor man binge-watcher. Studiens formål er å få en dypere forståelse for hvilket forhold norske studenter har til binge-watching. For å finne svar på dette bruker jeg en kombinasjon av kvalitativ og kvantitativ metode. Jeg har hovedfokus på kvalitative intervjuer og bruker en kvantitativ spørreundersøkelse som sekundærmetode for å bekrefte eller avkreftede funn fra intervjuene. Undersøkelsene identifiserer at begrepet binge-watching er problematisk, at motivasjonene bak binge-watching varierer fra seer til seer og at faktorer som historie og karakterer er de mest fremtredende. De identifiserer også at det er enkelte generelle forskjeller mellom binge-watching og tradisjonell TV-titting, at vår opplevelse av karakterer og historie kan endres i større eller mindre grad når man binge-watcher. Avhandlingen avslutter med å peke ut utforskede aspekter ved binge-watching.

ABSTRACT

In this thesis, I research the phenomenon of binge-watching among students in Norway between the ages of 18 and 30 years. I want to research how the term *binge-watching* originated and study how binge-watching, and the material being binged is experienced, I also wanted to study why one binge-watches. The purpose of this study is to gain a deeper understanding of the relationship between Norwegian students and binge-watching. To answer my questions, I use a combination of qualitative and quantitative methods. My main focus is on qualitative interviews, and I supplement with a quantitative survey as a secondary method to confirm or disprove results from the interviews. The study identifies that defining the term binge-watching is problematic, that the motivations behind binge-watching will vary from spectator to spectator, and that motivations that have to do with characters and the narrative are the most outstanding. It also identifies both general differences between binge-watching and traditional TV-viewing, and differences between how the material itself is experienced during binge-watching. The thesis concludes by pointing out the unexplored aspects of binge-watching.

Innholdsfortegnelse

KAPITTEL 1 - INTRODUKSJON	1
1.1. FORSKNINGSSPØRSMÅL.....	2
1.2. HVA ER BINGE-WATCHING?.....	2
1.3. TIDLIGERE FORSKNING.....	8
KAPITTEL 2 - METODE	15
2.1. KVALITATIV METODE OG KVALITATIVT INTERVJU.....	15
2.1.1. Valg av informanter.....	18
2.2. KVANTITATIV METODE OG SPØRREUNDERSØKELSE.....	19
2.2.1. Utforming av spørreskjemaet.....	20
2.2.2. Utforming av spørsmål.....	24
2.3. KOMBINERING AV METODER.....	28
KAPITTEL 3 - RESULTATER	30
3.1. HVA ER BINGE-WATCHING?.....	30
3.2. MOTIVASJONER BAK BINGE-WATCHING.....	32
3.3. HVORDAN OPPLEVES BINGE-WATCHING?.....	37
3.5. OPPLEVDE FORSKJELLER MELLOM BINGE-WATCHING OG TRADISJONELL TV-TITTING.....	44
3.5.1. Generelle forskjeller.....	44
3.5.2. Forskjeller i opplevelse av karakterer og historie.....	46
3.6. BEGRENSNINGER.....	49
KAPITTEL 4 - DISKUSJON	50
4.1. HVA ER BINGE-WATCHING?.....	50
4.2. MOTIVASJONER BAK BINGE-WATCHING.....	51
4.3. HVORDAN OPPLEVES BINGE-WATCHING?.....	53
4.5. OPPLEVDE FORSKJELLER MELLOM BINGE-WATCHING OG TRADISJONELL TV-TITTING.....	54
4.5.1. Generelle forskjeller.....	54
4.5.2. Opplevde forskjeller i oppfattelse og opplevelse av karakter og historie.....	55
KAPITTEL 5 - VIDERE FORSKNING OG AVSLUTTENDE BEMERKNINGER	57
REFERANSELISTE	60
<i>Litteratur</i>	60
<i>Nettkilder</i>	61
<i>Eksempelbilder</i>	62
VEDLEGG	64
VEDLEGG 1 – INTERVJUGUIDE.....	64
VEDLEGG 2 – SPØRREUNDERSØKELSE.....	66

KAPITTEL 1 - INTRODUKSJON

I denne avhandlingen skal jeg undersøke fenomenet binge-watching blant studenter i Norge i en alder mellom 18 og 30 år. Jeg vil se på hvordan binge-watching-begrepet oppstod og undersøke hvordan binge-watching og materialet som binges oppleves, samt undersøke hvorfor man binge-watcher.

Binge-watching er et begrep som kan spoles helt tilbake til 2003, men det ble ikke en del av dagligtalen før i 2012 (Macmillan Dictionary, 2018). I artikkelen «Just one more episode: Frequency and theoretical correlates of television binge-watching» definerer Walton-Pattison, Dombrowski og Pressau binge-watching: «television binge-watching [is] viewing multiple episodes of the same television show in the same sitting» (2018, s. 17). Med introduksjonen av diverse strømmetjenester ble TV-serier lett tilgjengelig for publikum. I Norge startet strømmetjenester med NRK Nett-TV i 2003 (Arnesen, 2010), etterfulgt av TV2 Sumo i 2005 (TV 2, 2011). Bransjen vokste seg større årene etter og med lanseringen av Netflix i Norge i oktober 2012 (Netflix u.å.) og HBO Nordic som fulgte like etter i desember samme år (Plikk, 2012) hadde nordmenn nå flere serier tilgjengelig enn noensinne. Med disse strømmetjenestene hadde vi plutselig muligheten til å velge hvilke serier vi ville se, når vi ville se dem og hvor mange episoder man ville se etter hverandre, såfremt de var tilgjengelige på en av plattformene. Der hvor man tidligere måtte vente 1 hel uke, eller kanskje lengre, for å kunne se neste episode av en serie på TV, trengte man nå bare å vente mellom 5-15 sekunder før neste episode ble spilt av automatisk. Strømmetjenester endret våre konsumeringsvaner drastisk, plutselig fantes det *nesten* ingen grenser for hvor mye man kunne se av en TV-serie i en omgang.

Det som gjør det interessant å forske på binge-watching er nettopp det at det er et fenomen som har vokst seg større og større i løpet av de siste årene som mange av oss tar del i. Binge-watching har blitt en stor del av hverdagslivet til mange mennesker og det har blitt en stor del av vårt sosiale samvær – både å binge-watche serier sammen og å snakke om seriene vi har binget. Samtidig er det et fenomen som veldig mange har et negativt syn på. Mye av dette ligger i ordet *binge* som vanligvis blir brukt om noe som tas til det ekstreme, for

eksempel som i *binge eating* (overspising) og *binge drinking* (å drikke altfor mye). Det er også en del som kobler binge-watching med latskap og uproduktivitet fordi det er en aktivitet man gjør ved å sitte stille, gjerne flere timer av gangen, og fordi seeren ikke gjør annet mer produktivt arbeid eller bruker det som redskap for å unngå oppgavene de egentlig burde gjøre. Et annet interessant aspekt av binge-watching er at man kan antyde en endring i hvordan serier blir laget og hvordan de bygges opp, basert på våre nye konsumeringsvaner. Det er mange serier hvor alle episodene i en sesong publiseres på en gang, i tillegg kan man også se at serier reklameres som *bingeable* – som betyr at serien egner seg til binge-watching.

1.1. FORSKNINGSSPØRSMÅL

Studiens formål er å få en dypere forståelse for hvilket forhold norske studenter har til binge-watching.

- Hvilket forhold har norske studenter til binge-watching?
- Hvorfor binge-watcher man i stedet for å se TV på tradisjonelt vis?
- Hvordan oppleves binge-watching og materialet som binges?

For å finne svar på dette skal jeg bruke en kombinasjon av kvalitativ og kvantitativ metode. Jeg vil ha hovedfokus på kvalitative intervjuer og bruke en kvantitativ spørreundersøkelse som sekundærmetode.

1.2. HVA ER BINGE-WATCHING?

Selve begrepet binge-watching i seg selv er ganske nytt, men aktiviteten å *binge-watche* kan man spore helt tilbake til den tiden hvor serier kom ut i bokssett på VHS og DVD, og man kunne se alle episodene i en sesong på rad. Etersom teknologien utviklet seg og strømmetjenester vokste frem ble også binge-watching som aktivitet mer vanlig og begrepet ble etablert. Strømmetjenester begynte å legge ut eldre serier på plattformene sine, i tillegg til at de ga ut nyere serier hvor hele sesonger ble utgitt på en gang. Plutselig kunne man se en hel sesong eller til og med en komplett serie i en omgang. Man kan antyde at skaperne av strømmetjenester forstod at binge-watching var noe som kom til å øke i popularitet og begynte å reklamere serier som *bingeworthy*, som betyr at en serie er verdt å binge-watche.

Begrepet ble vanlig å bruke i 2012 (Macmillan Dictionary, 2018) og siden da har det kommet utallige definisjoner på hva binge-watching er. Den største variabelen dreier seg om hvor mange episoder som må til før det regnes som en binge-seanse¹. Noen definerer det bare som *flere* episoder, mens andre kommer med nøyaktig tall på hvor mange episoder som må til – som kan være alt fra 2 episoder til en hel sesong. Både Shim og Kim, og Walton-Pattison et al. definerer binge-watching som å se flere episoder i en og samme omgang (Shim & Kim, 2018, s. 94; Walton-Pattison et al, 2018, s. 17). Lignende definisjoner finnes hos Oxford Living Dictionaries: «The practice of watching multiple episodes of a television programme in rapid succession, typically by means of DVDs or digital streaming» («Binge-watching», u.å.) og Macmillan Dictionary: «the activity of watching TV for an extended period of time, e.g. several episodes of a series» (2018). Marius Arnesen bruker samme type definisjon i artikkelen «Er du en 'binge-watcher'?»:

'Binge-watching' betyr ... å fråtse i innhold ved å se flere episoder av en TV-serie etter hverandre, enten som resultat av at man eier en DVD-boks, har lastet ned en sesong, eller har tilgang til tjenester som Netflix og HBO. (Arnesen, 2013)

I en analyse utført av Netflix i 2016 defineres alt fra to timer til en hel sesong med serietitting på en dag som binge-watching (Netflix, 2016), mens Riddle et al. bruker en definisjon hvor 3 eller flere påfølgende episoder av samme serie regnes som binge-watching (2018, s. 590). De fleste nevner at det er problematisk og vanskelig å definere binge-watching. Stoldt mener den største mangelen ved å definere begrepet er at de fleste definisjoner ikke er kvantifiserbare, med andre ord mener han at definisjonen må inneholde antall episoder for at det skal regnes som binge-watching (2016, s. 5). Han foreslår definisjonen: «binge-watching is defined as watching two or more episodes of a professionally produced television show in one sitting» (2016, s. 7). Ferchaud problematiserer flere sider av begrepet. Hun mener at episodelengde er en viktig faktor i defineringen av begrepet:

¹ En binge-seanse er en økt hvor man binge-watcher en TV-serie.

Firstly, [the definition] ignores the differences in television programming length that could potentially change how someone approaches the viewing process; almost three full 22-minute sitcom episodes could potentially be watched in the same amount of time as a one hour-long Netflix original drama. (Ferchaud, 2018, s. 3)

En annen faktor det er viktig å bemerke seg er at definisjonene ikke redegjør for hva som regnes som ekstrem konsumering av serier (Ferchaud, 2018, s. 3). Ordet *binge* oppstod i det engelske språket på 1800-tallet og betyr 'to soak' (å suge). Rundt første verdenskrig ble det brukt i sammenheng med spising eller drikking, hvor 'binge drinking' og 'binge eating' ble brukt om spising eller drikking til det ekstreme (Macmillan Dictionary, 2018).

Since an extreme can only be examined with regards to an accepted norm, binge watching may mean something different to different people. Indeed, for some individuals, "more than one" may be a sufficient definition for binge viewing; however, for others this number would need to be higher. (Ferchaud, 2018, s. 3)

Å definere hva som regnes som ekstremt når det kommer til seriekonsumering er problematisk, og man kan også undres om binge-watching egentlig regnes som ekstremt i seg selv. Ferchaud vil også inkludere *kontroll* som en faktor i definisjonen av begrepet. Hun poengterer at sammenlignet med TV-kanaler som viser maraton av serier, så inneholder binge-watching mer kontroll nettopp fordi man får velge hvilke serier man vil se når, samt hvor lenge man ønsker å se på den eller de seriene (2018, s. 3). Hun poengterer også at denne følelsen av kontroll man har når man binge-watcher har vokst seg større med den teknologiske utvikling, fra opptak på videokassett, til boksett på DVD, videre til dagens strømmetjenester så har man fått mer kontroll over det man ser (2018, s. 4).

Jeg vil trekke frem to problemer jeg støtte på i leting etter en definisjon. Det første problemet jeg oppdaget var at jeg ikke fant definisjoner som poengterer om man ser flere episoder av en enkelt serie eller om man kan se en eller flere episoder av flere serier når man binge-watcher. De aller fleste definerer bare at det må være fra «en serie», men ingen definerer hva de mener med det. For eksempel: Hvis jeg en dag setter meg ned og ser 1 episode av 10 forskjellige serier og bruker rundt 10 timer av dagen min på dette, kan det da

være at dette ikke regnes som binge-watching fordi jeg ikke så 10 episoder av en og samme serie?

Det andre problemet jeg støtte på dreier seg om hvilke medier man kan inkludere innenfor binge-watching. I følge Stoldt har definisjonen av hva som regnes som TV blitt vagere etter den digitale mediamorfosen: «People now watch television programming on traditional TV sets, computers, phones, and glasses through SVOD [streaming video on demand] media. Because of television's expansion, a precise definition for television remains unclear» (2016, s. 6). For Stoldt var det viktig å inkludere *TV-serie* som faktor i definisjonen – og han ville ha ekstra fokus på at det skulle dreie seg om episodisk fjernsyn (2016, s. 7), men blir det riktig å ekskludere alle andre medier hvor man også kan se timevis av episoder av digitalt innhold? I artikkelen «How should television be defined nowadays?» skriver Robert Lloyd:

I am inclined to define television as any moving picture — at all — watched on any sort of screen not located within a movie theater. From a 30-second clip of a baby wombat to a fancy long-arc drama starring people whose other job is being a movie star, whether it was made by unionized professionals or rank amateurs, for fun or for profit, for crass reasons or noble purposes, art, garbage or garbage-art — I am happy to call it all TV. (Lloyd, 2014)

Lloyd har et helt annet syn på TV enn Stoldt. Det finnes for eksempel YouTube-kanaler som lager flere videoer om samme tema og gjerne gir dem episodetall som da gjør at det blir en slags serie – for eksempel som når en YouTuber² spiller et videospill fra start til slutt og laster opp videoene som episoder hver uke frem til spillet er fullført (se eksempel 1.1), eller en YouTuber lager en serie om vitenskap hvor hver episode handler om forskjellige aspekter av vitenskap (se eksempel 1.2). Man kan også på en måte si at man binge-watcher en YouTube-kanal hvor da videoene på kanalen kan bli sett på som 'episoder' i en 'serie' som da blir YouTube-kanalen i sin helhet. Om vi skal komme tilbake til Stoldt sin definisjon som understreker at serien må være profesjonelt produsert, kan man også påpeke at det finnes

² En YouTuber er en som produserer videoinnhold som publiseres YouTube-kanalen deres.

serieskapere som produserer serier med karakterer som går igjen i hver video og hvor videoene har god teknisk kvalitet som publiserer serien på nett (se eksempel 1.3).

1 **Dan and Phil play UNDERTALE!**
DanAndPhilGAMES
1:04:09

2 **COMIC SANS AND PYPYRUS - Dan and Phil play: Undertale #2**
DanAndPhilGAMES
49:34

3 **DATING A SKELETON! - Dan and Phil play: Undertale #3**
DanAndPhilGAMES
54:41

4 **THE ANNOYING DOG - Dan and Phil play: Undertale #4**
DanAndPhilGAMES
52:35

5 **TEMMIE VILLAGE! - Dan and Phil play: Undertale #5**
DanAndPhilGAMES
59:47

[Eksempel 1.1: YouTubere som spiller videospill og publiserer videoene som episoder (Daniel Howell og Phil Lester, 2016).]

1 **Can You Really Fake It Till You Make It? | Fun Science**
charlieissocoollike
4:25

2 **Why Do Our Tastes Change Over Time? | Fun Science**
charlieissocoollike
4:18

3 **Why Do We Make Mistakes? | Fun Science**
charlieissocoollike
4:59

4 **Cats Vs. Dogs: Which is the Better Pet? | Fun Science**
charlieissocoollike
5:07

5 **What Is the Science of Fun? | Fun Science**
charlieissocoollike
4:45

[Eksempel 1.2: YouTube-videoer med lignende tema (Charlie McDonnell, 2019).]

Jack & Dean of All Trades - Season 2

7 videos • 92,835 views • Last updated on 30 Apr 2019

Jack and Dean **SUBSCRIBE**

- 1 **Lifeguards - JACK & DEAN**
Jack and Dean
15:16
- 2 **Librarians - JACK & DEAN**
Jack and Dean
16:22
- 3 **Karaoke - JACK & DEAN**
Jack and Dean
14:58
- 4 **Costumes - JACK & DEAN**
Jack and Dean
15:29
- 5 **Prison - JACK & DEAN**
Jack and Dean
16:56
- 6 **Van - JACK & DEAN**
Jack and Dean
12:57
- 7 **The End - JACK & DEAN**
Jack and Dean
9:25

[Eksempel 1.3: Serie med gjennomgående karakterer publisert på YouTube³ (Jack Howard & Dean Dobbs, 2019).]

Men kan egentlig medier som YouTube, Twitch⁴, Vimeo og andre lignende sider inkluderes innen binge-watching-begrepet, eller må det handle om TV-serier produsert for tradisjonell TV eller strømmetjenester som Netflix og HBO? Og hvis vi da bestemmer oss for at alle medier kan inkluderes må vi komme tilbake til dette som Stoldt snakker om – at det må være episodisk. Man må da også fastslå hvor lange episodene kan være og hvor mange episoder det skal dreie seg om som, igjen, gjør oppgaven med å definere enda mer komplisert. Et eksempel hvor dette blir veldig problematisk kan være hvis man ser en direktesending på Twitch. På Twitch strømmes gjerne videospill i flere timer av gangen og blir liggende ute som en hel video en stund etter livesendingen er ferdig. Når en direktesending gjerne varer i 5-6 timer kan man da egentlig kalle dette for en episode? Og

³ Denne serien ble opprinnelig laget for nettstedet Fullscreen, og senere publisert på YouTube. Skjermbildet er fra YouTube.

⁴ Twitch er en strømmetjeneste laget hovedsakelig for gamere som vil strøme videospillene de spiller live.

hvis man ikke kan kalle det en episode, men gjerne ser hele sendingen på en dag – kan man da si at man har binge-watchet den?

Som vi ser her så har defineringen av binge-watching som begrep store komplikasjoner og flere mangler. For å kunne løse disse må man komme til enighet om hvilke faktorer som må være en del av begrepet, samt i hvilken grad disse faktorene spiller en rolle. Man må også komme til enighet om binge-watching regnes som ekstremt eller ikke, på tross av bruken av ordet *binge* og man må bli enige om hvilke medier som skal inkludere. Men når det er så store skiller i hvordan begrepet tolkes og oppleves tror jeg ikke det er mulig å komme til én enighet om hvordan begrepet bør defineres. «What exactly constitutes as a binge is likely to differ for everybody and be defined through highly individualized terms and practices» (Shim et al., 2018, s. 1971).

Jeg valgte å ta utgangspunkt i Stoldt sin definisjon av binge-watching: «binge-watching is defined as watching two or more episodes of a professionally produced television show in one sitting» (2016, s. 7). Jeg valgte å bruke denne definisjonen som utgangspunkt i mine undersøkelser fordi den er forholdsvis enkel å forholde seg til, samtidig som den spesifiserer hvor mange episoder som må til før noe regnes som binge-watching og ikke bare tradisjonell TV-titting. Grunnen til at jeg ikke valgte en definisjon med et høyere episodetall var fordi jeg ikke ønsket å begrense egne data ved å ha et for høyt tall, samtidig ønsket jeg at definisjonen skulle være kvantifiserbar av den grunn at jeg ikke ville ha rom for egen tolkning.

1.3. TIDLIGERE FORSKNING

Tidligere forskning på binge-watching er varierende. Det finnes blant annet forskning som har undersøkt motivasjoner for å binge-watche, om personlighetstrekk spiller en rolle for hyppigheten av binge-watching, og hvordan våre konsumeringsvaner har endret seg gjennom tiden. Riddle, Peebles, Davis, Xu og Schroeder undersøker de potensielle avhengighetsskapende faktorene binge-watching kan ha. I artikkelen «The Addictive Potential of Television Binge Watching: Comparing Intentional and Unintentional Binges» undersøker de to forskjellige typer binge-watching: bevisst (*intentional*) og ubevisst (*unintentional*) og tester om disse varierer i deres avhengighetsskapende potensiale – med

andre ord undersøker de i hvilken grad de forskjellige to typene binge-watching har sjanse for å skape avhengighet.

Using the differential susceptibility to media effects model as a framework, we draw from research on sensitivity theory and uses and gratifications to test whether unintentional binges are more likely to result in addiction symptoms, and whether this is due to impulsivity as a personality trait. (Riddle et al., 2018, s. 589)

Undersøkelsen ble utført i 2015 ved hjelp av et spørreskjema hvor 218 studenter ved Midwestern university i USA deltok mot at de fikk ekstra studiepoeng (*credits*) som belønning for deltakelsen. Gjennom spørreundersøkelsen finner de ut at flest deltakere har tatt del i begge formene for binge-watching. De finner også en klar sammenheng mellom impulsivitet, ubevisst binge-watching og symptomer på avhengighet.

Shim, Lim, Jung og Shin undersøker i artikkelen «I hate binge-watching but I can't help doing it» forholdet mellom holdninger til binge-watching og omfanget av binge-watching, samt hvilken rolle seerens personlighet spiller med fokus på to personlighetstrekk: *immediate gratification* og *need for cognition*. *Immediate gratification* handler om at man har et øyeblikkelig behov for tilfredsstillelse, mens *need for cognition* dreier seg om de personene som søker, engasjerer seg i og nyter anstrengende tenkning (Shim et al., 2018, s. 1972-1973).

Undersøkelsen ble utført via et elektronisk spørreskjema som ble delt via e-post til 1325 respondenter i aldersgruppen 14-59 år i Sør-Korea. Det var totalt 1115 respondenter som fullførte undersøkelsen, hvorav 714 av disse svarte at de hadde binge-watched i løpet av de siste tre månedene – det var besvarelsene til disse respondentene som ble med i den endelige undersøkelsen da de ville fokusere på binge-watching-adferd de siste månedene (Shim et al., 2018, s. 1974). Resultatene av denne undersøkelsen viste en klar sammenheng om at de som binge-watcher mye også er de som har mest negativt syn på binge-watching. De fant også sammenhenger mellom de to personlighetstrekkene, synet de har på binge-watching og hvor mye de binge-watcher:

Among those who were willing to wait for later larger rewards over immediate ones, those who thought and felt negatively about binge-watching did not binge watch as much as those who felt more positively; however, among those who could not resist instant small rewards, the more negatively they felt about binge-watching, the more they binge-watched. (Shim et al., 2018, s. 1977)

Walton-Pattison et al. undersøker hyppigheten av binge-watching og søker å identifisere modifiserbare faktorer assosiert med binge-watching. 86 respondenter deltok i et elektronisk spørreskjema som ble delt via sosiale medier i England. Skjemaet målte binge-watching-vaner og tok for seg blant annet om binge-watching var en planlagt aktivitet eller ikke, om det var noe som skjedde automatisk, om respondentene hadde mestringsevne til å stoppe når de ville, samt hva de ville oppnå ved å binge-watche og utfallet de fikk av aktiviteten (Walton-Pattison et al., 2018, s. 17-19).

The findings suggest that our respondents binge watched at least once a week. The findings highlight that automaticity, anticipated regret and goal conflict all contribute to accounting for variance in binge watching beyond standard social cognitive factors. (Walton-Pattison et al., 2018, s. 22)

I «An exploration of the motivations for binge-watching and the role of individual differences» ønsker Shim og Kim å identifisere motivasjonene bak å binge-watche TV-serier, samt å utforske de modererende effektene *need for cognition* og *sensation seeking* har på binge-watching. *Sensation seeking* er et personlighetstrekk som dreier seg om behovet individer har for varierte, nye og komplekse opplevelser, og viljen de har til å ta sosiale og fysiske risikoer for å oppnå slike opplevelser. Dette personlighetstrekket varierer fra person til person i hvor stort behov man har for å innfri dette (Shim & Kim, 2018, s.95).

For å undersøke dette utformet de en spørreundersøkelse som ble delt med 1300 personer i Sør-Korea, hvorav 785 respondenter fullførte undersøkelsen og rapporterte at de hadde binge-watchet TV-serier i løpet av de siste tre månedene. Undersøkelsen viser at fornøyelse, anbefalinger fra andre, følelsen av kontroll, fandom og effektivitet i den forstand at man får sett mye i en omgang er hovedmotivasjonene for binge-watching (Shim & Kim, 2018, s. 99).

De vektlegger at følelsen av kontroll er en stor faktor for binge-watching nettopp fordi publikum får velge når, hvor og hva de ser ved hjelp av dagens teknologi.

I avhandlingen «The Behavioral Effects of the Binge-Watching Mediamorphosis» undersøker Stoldt hvordan våre vaner knyttet til tv-titting har endret seg etter fjernsynets digitale mediamorfose (*the digital mediamorphosis*). Han skriver at introduksjonen av nye medier ikke dreper gamle medier, men at de påvirker nyskapningen av gamle medier (2016, s. 2). Den digitale mediamorfose har ført til at blant annet nyheter kommer mye raskere og hyppigere enn tidligere ved at de publiseres på nett rett etter hendelsen har skjedd, i stedet for at man må vente til neste fysiske utgave av avisen blir gitt ut. Musikk har også utviklet seg til å gå fra fysiske format som CD og vinyl til å være tilgjengelig på digitale strømmetjenester for musikk som blant annet Spotify og Tidal som gjør at det er tilgjengelig for mange flere enn tidligere. TV har utviklet seg fra å være noe man kun konsumerer via TV-kanaler i henhold til sendetid, til å bli noe man kan konsumere i store mengder hvor man står helt fritt til hva, hvor og når man vil konsumere det (Stoldt, 2016, s. 2).

Stoldt tar også opp at det finnes flere varianter av definisjonen av binge-watching, han kommer innpå binge-watching-historie, samt diskuterer forskjeller mellom binge-watching og maratontitting. Studien hans vil finne svar på hvordan og hvorfor våre konsumeringsvaner har forandret seg de siste 5-10 årene. Han ønsker at man skal få større akademisk og profesjonell forståelse for effekten *videostreaming* har hatt for TV (Stoldt, 2016, s. 28).

For å finne svar på dette bruker han spørreskjema og fokusgrupper. Spørreskjemaet ble designet for å kartlegge hvem som var binge-watchere og hvem som ikke var det, samt for å finne ut hvilke tanker og følelser begge gruppene hadde rundt binge-watching (Stoldt, 2016, s. 28-29). Skjemaet ble delt elektronisk med 121 studenter ved Wichita State University i USA. Fokusgruppene ble brukt for å diskutere vaner rundt konsumering av TV, hva deltakerne fikk ut av å binge-watche, samt hvordan denne opplevelsen var annerledes fra lineær TV-titting (Stoldt, 2016, s. 31). Han hadde tre fokusgrupper med totalt 18 deltakere, hvor hver gruppe rangerte fra 4 til 7 deltakere per gruppe.

Undersøkelsene hans viser at den digitale mediamorfose har ført til en drastisk endring i hvordan man konsumerer TV. Folk følger som regel ikke den tradisjonelle sendeplanen med ukentlige episoder lengre, men konsumerer heller TV når det passer dem med tilnærmet fritt valg i hva de ser på. Undersøkelsen viser også at motivasjonene bak binge-watching er flere, men at en av de største motivasjonene er at binge-watcherene vil vite hva som skjer videre i historien i serien de ser på så snart de kan. Stoldt problematiserer også definisjonen av binge-watching som begrep hvor hovedpoenget er at det ikke finnes én konkret definisjon av begrepet. Dette er noe jeg skal diskutere nærmere senere i oppgaven.

Ferchaud undersøker binge-watching-adferd og *bingeability*⁵ i avhandlingen «Binge and Bingeability. The Antecedents and Consequences of Binge Watching Behavior». Hun ønsker å fastslå kjennetegn som påvirker om det er sannsynlig at en serie blir binjet eller ikke, og hun ønsker å undersøke effekten binge-watching og bingeability har på det narrative engasjementet, begeistring, takknemlighet og psykologisk velvære. Hun diskuterer at binge-watching i seg selv ikke er en ny aktivitet og, i likhet med Stoldt, at begrepet *binge-watching* er problematisk da det ikke har én gitt definisjon. I tillegg diskuterer hun at binge-watching ikke nødvendigvis blir sett på som noe negativt på tross av at det inneholder ordet 'binge'. Hun diskuterer også forvandlingen TV-serier har gjennomgått ved at noen serier nå lages for å bli sett som en sammenhengende historie som strekker seg over flere episoder og at disse seriene gjerne oppmuntres til å binge-watches.

I forskningen sin utførte hun to spørreundersøkelser. I den første undersøkelsen ble 299 respondenter rekruttert via Amazon Mechanical Turk⁶. Respondentene ble tilfeldig fordelt i kategoriene *binged* eller *not binged*. De respondentene som hadde indikert at de aldri binge-watcher ble automatisk plassert i *not binged* kategorien. Undersøkelsen stilte spørsmål rundt binge-watching til de som ble plassert i *binged* og spørsmål rundt seriene de så på ukesbasis til de som ble plassert i *not binged* (Ferchaud, 2018, s. 29).

⁵ Bingeability er et uttrykk som dreier seg om hvor egnet en serie er til binge-watching.

⁶ Amazon Mechanical Turk er en markeds plass for *crowdsourcing* hvor man blant annet kan rekruttere respondenter til spørreundersøkelser.

The purpose of the first study was to explore how different content variables may contribute to the bingeability of a given television program. Further, the study aimed to establish the extent to which that extra-content features (e.g., social pressures) influence bingeability. (Ferchaud, 2018, s. 29)

Resultatene i den første undersøkelsen indikerer at det er vesentlige forskjeller i hvilke serier det er sannsynlig at blir binget eller ikke. Ferchaud finner blant annet ut at serier som inneholder mye spenning har større sannsynlighet for å bli binget enn mindre spennende serier, samt at seere har større sannsynlighet for å binge serier de følte det var sannsynlig at vennene deres også kom til å se på og diskutere i sosiale sammenhenger (2018, s. 37).

I den andre undersøkelsen undersøker hun effekten binging og spenning har på det narrative engasjementet og det narrative utfallet (Ferchaud, 2018, s. 39). Undersøkelsen ble utført ved hjelp av et spørreskjema med 327 respondenter. Disse var studenter innen kommunikasjon ved Northeastern university i USA. I denne undersøkelsen ble respondenter fordelt i *binge* og *not binge* basert på hvilket fag de ble rekruttert fra. I starten av undersøkelsen ble respondentene vist en video, etter dette ble de gitt et spørreskjema som stilte spørsmål rundt deres narrative engasjement for hendelsene i den episoden. De respondentene som var plassert i binge-gruppen ble ledet videre til å se de neste to episodene med en gang, hvor de etter episode 2 måtte besvare samme skjema som ved første episode. Etter siste episode måtte de besvare et mer omfattende skjema som inkluderte elementer som engasjement, fornøyelse, verdsettelse, psykologisk velvære og anbefalelsesfaktor (Ferchaud, 2018, s. 40).

For respondentene i not binge-gruppen var undersøkelsen annerledes. Første del fulgte samme oppsett som i binge-gruppen ved at de så en episode og besvarte et spørreskjema. Etter første del var fullført måtte deltakerne vente i syv dager før de fikk tilsendt en link til andre episode og andre del av spørreskjemaet. Syv dager etter dette igjen fikk de tilsendt siste episode og siste del av spørreskjemaet. Resultatene fra undersøkelsen indikerte at binge-watching har en negativ effekt på forventninger, fornøyelse, verdsettelse og anbefalingsfaktor.

Det finnes foreløpig ingen norske studier angående binge-watching. Det finnes imidlertid en rekke studier fra andre land som USA, England og Sør-Korea som denne oppgaven vil forholde seg til i analysen av undersøkelsenes resultater. Jeg vil bruke disse studiene til å diskutere eventuelle sammenfallende eller motstridende resultater.

KAPITTEL 2 - METODE

I dette kapittelet skal jeg gå gjennom hvilke metoder jeg har brukt i mitt forsøk på å få en dypere innsikt i norske studenters forhold til binge-watching. I min tilnærming har jeg brukt en kombinasjon av kvalitativ og kvantitativ metode. Jeg har hatt hovedfokus på kvalitative intervju med totalt 5 informanter, samt supplert med en kvantitativ spørreundersøkelse for å bekrefte eller avkrefte informasjonen som kommer frem i intervjuene.

2.1. KVALITATIV METODE OG KVALITATIVT INTERVJU

Kvalitativ metode brukes på forskning av sosiale fenomener og egner seg godt til studier av temaer det er gjort lite forskning på fra før (Thagaard, 2011, s. 12). I kvalitativ metode kan man observere sosiale miljøer, samt ha intervjuer og fokusgrupper. «I kvalitative studier er metodeopplegget preget av fleksibilitet, ved at opplegget kan endres i løpet av undersøkelsesprosessen og derved tilpasses erfaringer og nye utfordringer underveis» (Thagaard, 2011, s. 18).

Jeg har valgt å fokusere på det kvalitative intervjuet i min forskning. I kvalitative intervju er det nær kontakt mellom forsker og informant, og det er nettopp derfor jeg har valgt å fokusere på dette. Gjennom intervju kan man få mer nyanserte oppfatninger om mange tema, man kan lære av hverandre og bli opplyst. Kvale skriver at «Å samtale – ‘konversere’ – er en grunnleggende menneskelig kommunikasjonsmåte. Mennesker snakker med hverandre – de interagerer, stiller spørsmål og besvarer spørsmål» (2002, s. 21). En samtale er den fremste formen for kommunikasjon vi mennesker har, og derfor også den beste måten vi har for å lære av hverandre. Kvale skriver også at det finnes 3 former for samtale: den hverdagslige, i litteraturen og i faglige sammenhenger, og det er i sistnevnte det kvalitative intervjuet ligger (2002, s. 21).

Forskningsintervjuet er basert på den hverdagslige samtale eller konversasjon, men er en faglig konversasjon. Det [halvstrukturerte livsverden-intervjuet] blir definert som et intervju som har som mål å innhente beskrivelser av den intervjuedes livsverden, med henblikk på fortolkning av de beskrevne fenomenene. (Kvale, 2002, s. 21)

I det kvalitative intervjuet handler det om at forsker og informant skal ha en samtale hvor informanten skal fortelle om et tema hvor samtalen bunnar i det faglige. Det som er bra med å bruke et kvalitativt intervju i forskningen sin er at intervjuet lar enkeltpersoner fortelle om deres erfaringer og opplevelser rundt et fenomen (Thagaard, 2011, s. 11-12). Selv om ordet *samtale* blir brukt er det viktig å skille mellom en vanlig samtale og et intervju. Et intervju er mer strukturert enn en vanlig samtale og det er viktig å poengtere at forskningsintervjuet ikke er en konversasjon mellom to likeverdige fordi forskeren er den som kontrollerer og styrer samtalen (Kvale, 2002, s. 21). Forskeren stiller seg i en maktposisjon i forhold til den som blir intervjuet fordi de har satt seg grundig inn i teamet det skal snakkes om, samt utarbeidet en godt uttenkt intervjuguide for å kunne klare å kontrollere samtalen dit forskeren har planlagt og ønsker at den skal gå.

I planleggingsfasen må man nøye gjøre rede for alle fasene av intervjuet. Thagaard skriver at det finnes tre måter å utforme et forskningsintervju på: den ene ytterligheten preges av lite struktur, den andre ytterligheten har et relativt strukturert opplegg, og den tredje ytterligheten karakteriseres ved en delvis strukturert tilnærming (Thagaard, 2011, s. 89). Sistnevnte er den mest brukte i kvalitative intervjuer og det er denne tilnærmingen jeg har siktet meg inn på i mine intervjuer fordi den gir større rom for fleksibilitet.

Intervjuet må utarbeides på en strukturert og logisk måte. Informanten bør få nok med informasjon i starten (*briefing*) og i slutten (*debriefing*) av intervjuet, samtidig må spørsmålene komme i en logisk rekkefølge som får informanten til å gi best mulig data. Spørsmålene i seg selv bør også være formulert på en god og forståelig måte.

«Konteksten presenteres med en «briefing», hvor intervjueren definerer situasjonen for intervjupersonen, forteller om formålet med intervjuet, bruken av kassettpiller og lignende, og spør om informanten har noen spørsmål før intervjuet begynner» (Kvale, 2002, s. 75).

Startfasen av intervjuet er essensiell for hvordan intervjuet blir videre. Informanten og forskeren bør bruke litt tid på å bli litt kjent før man går videre til å stille spørsmål relatert til temaet da det kan være vanskelig for informanten å åpne seg og fortelle om deres meninger og oppfattelser til en fremmed (Kvale, 2002, s. 75). Kvale skriver at «Kontakten oppnås

gjennom å lytte aktivt, og gjennom at intervjueren uttrykker interesse, forståelse og respekt for det den intervjuede sier» (2002, s. 75). Siden mine informanter var hentet fra mitt private nettverk og vi kjente hverandre på forhånd var denne kontakten ikke et problem i min undersøkelse. Jeg valgte likevel å bruke noen minutter på spørsmål om alder, høyeste utdanningsnivå, yrke og lignende (se intervjuguiden) for å få en mer konkret start på intervjuet og for å skape en naturlig overgang til resten av intervjuet.

Det dramaturgiske aspektet ved oppbygningen av en intervjuguide retter seg mot utviklingen av det emosjonelle nivået av intervjuet. Det er en fordel å starte med nøytrale emner som det er greit å samtale om, for deretter gradvis å komme inn på mer emosjonelt ladete emner og avslutte med nøytrale temaer. (Thagaard, 2011, s. 99-100)

Jeg valgte å sette opp mine intervju slik:

1. Informasjon og introduksjon.
2. Grunnleggende kunnskap.
3. Hva binge-watches og endrer det oppfattelsen av serier?
4. Hvorfor binge-watche og hvilke følelser har man rundt det?
5. Avslutning.

I del 1 gir jeg informasjon om intervjuet og stiller spørsmål om informantens bakgrunn. I del 2 kommer jeg inn på grunnleggende kunnskap om binge-watching, samt presenterer informantene med Stoldt sin definisjon på binge-watching. Del 3 kommer dypere inn på hva man binge-watcher og hvilke forskjeller man opplever sammenlignet med tradisjonell TV-titting. I del 4 stiller jeg spørsmål om hvorfor man binge-watcher og hvilke følelser man har rundt det. I del 5 runder jeg av intervjuet ved å oppsummere og spørre om det er noe annet de vil legge til.

Spørsmålene i intervjuguiden ble utformet med utgangspunkt i forskningsspørsmålene mine. Jeg hadde noen hovedspørsmål i hver del, og hadde eventuelle oppfølgingsspørsmål notert under de spørsmålene det gjaldt. Jeg hadde også friheten til å stille andre

oppfølgingsspørsmål underveis i intervjuene om det skulle dukke opp tema jeg ikke hadde tenkt over på forhånd og derfor ikke inkludert i intervjuguiden.

Når man har valgt hvilke spørsmål man skal bruke og lagd en intervjuguide som følger en logisk struktur må man vurdere hvordan man vil dokumentere intervjuet. Man kan enten notere underveis, ta opptak av hele intervjuet eller bruke en kombinasjon av disse. Thagaard mener at å dokumentere intervjuet kun via notater kan være utfordrende for forskeren og få dem til å miste fokus og ikke få med seg all informasjonen informantene gir, men ved å bare bruke opptak har man intet sikkerhetsnett om noe skulle skje med opptakene – enten underveis eller i ettertid (2011, s. 102). Jeg valgte å kombinere begge disse formene for registrering av data fordi jeg ville ha sikkerheten opptak gir, samtidig som jeg har frihet til å notere viktige poeng informantene kommer med og skrive ned små refleksjoner jeg måtte ha underveis i intervjuet uten å måtte miste fokus fra intervjuet i seg selv.

Jeg utførte ett prøveintervju i forkant av hovedintervjuene. Dette gjorde jeg for å teste intervjuguiden min og se om den trengte noen endringer. Etter prøveintervjuet tok jeg en vurdering på om jeg burde endre noe i intervjuguiden og bestemte meg for å gjøre små endringer. Jeg valgte å flytte på enkelte spørsmål i intervjuguiden, tok en avgjørelse om hvilke som burde settes som oppfølgingsspørsmål og gjorde noen omformuleringer. I prøveintervjuet fikk jeg også testet hvor lang tid intervjuene kom til å trenge. Jeg bestemte meg for å sette 60 minutter som makstid for intervjuene. Jeg utførte totalt 5 intervjuer med studenter fra filmvitenskap eller studenter med høy filminteresse. Etter intervjuene transkriberte jeg lydopptakene og gikk gjennom notatene mine før jeg startet å analysere dataen jeg hadde samlet inn.

2.1.1. Valg av informanter

Å velge informanter til intervju er viktig å gjøre med omhu. Man vil at informantene skal kunne besvare spørsmålene på best mulig måte og må derfor finne de som kan gjøre dette. Jeg har valgt å fokusere på studenter i aldersgruppen 18-30 år. Grunnen til dette er fordi jeg har inntrykk av at det er personer i denne gruppen som binge-watcher mye og dermed kan bidra med mye informasjon om temaet. De fleste i denne aldersgruppen er også av de som har vokst opp uten strømmetjenester og da i tillegg opplevd fremveksten av disse, noe som

kan gi dem større innsikt i forskjeller og likheter mellom binge-watching og tradisjonell TV-titting – noe som igjen kan bidra til en mer nyansert kunnskap rundt temaet.

Jeg har valgt å spørre personer fra mitt eget personlige nettverk fordi kontakten mellom oss allerede var etablert og derfor kunne gjøre det lettere for dem å fortelle om deres tanker og opplevelser rundt binge-watching. Jeg valgte å rekruttere studenter innen filmstudier eller studenter som generelt har mye kunnskap om film og TV-serier. Dette gjorde jeg fordi disse kan ha større forståelse for språket man bruker innen filmstudier, noe som kan gjøre det lettere for informantene å snakke reflektert og utfyllende om film og TV-serier, samt gjøre det lettere for dem å forstå spørsmålene som blir stilt i intervjuene.

Totalt hadde jeg 5 informanter, 2 menn og 3 kvinner, hvor aldersspennet var mellom 21 og 26 år. Fire av fem informanter er eller har vært studenter innen filmvitenskap, og den som ikke er det har høy interesse for film og TV-serier.

2.2. KVANTITATIV METODE OG SPØRREUNDERSØKELSE

Thagaard skriver at «Kvalitative metoder søker å gå i dybden, og vektlegger betydning, mens kvantitative metoder vektlegger utbredelse og antall» (2011, s. 17). Kvantitativ metode er også preget av strengere struktur. Der hvor kvalitativ metode er preget av fleksibilitet, er kvantitativ metode preget av streng struktur og faste rammer. For å få noe bedre innsikt i omfanget av binge-watching blant studenter, samt få litt større innsikt i tanker rundt binge-watching og hvorfor man binge-watcher valgte jeg å bruke en spørreundersøkelse i tillegg til intervjuene som en del av undersøkelsen min. Denne skal brukes til å styrke eller argumentere rundt resultatene fra intervjuene. Spørreundersøkelser regnes som regel som kvantitative, men Andres argumenterer at spørreundersøkelser ikke kan regnes som rent kvantitative:

Survey research, in and of itself, is a large, heterogenous family of methods which do not fit tidily into either a quantitative or qualitative box ... Surveys that are more quantitatively oriented will include more close-ended questions, and those that are more qualitatively oriented will include more open-ended questions. (Andres, 2012, s. 4)

Det kommer altså an på hvordan man utformer spørreundersøkelsen hvor kvantitativ eller kvalitativ den blir. Fordi jeg ønsket resultater innen både kvalitativ og kvantitativ forskning valgte jeg å kombinere lukkede spørsmål som ville gi kvantitative resultater med åpne spørsmål som ville gi mer kvalitative resultater. Jeg kommer tilbake til hvilken type spørsmål jeg brukte og hvorfor senere i kapittelet.

Ifølge Andres finnes det ikke én mal som passer alle når man utformer spørreundersøkelser, men det finnes noen veiledende prinsipper man bør ta hensyn til:

1. Still spørsmål respondentene faktisk kan svare på.
2. Pass på at hvert spørsmål kun inneholder en tanke eller ide.
3. Vær påpasselig med ordene du velger.
4. Ha med instruksjoner på hvordan man skal besvare spørsmålet.

(Andres, 2012, s. 66-68)

Det hun legger i disse 4 er altså at man må tenke på hvem man stiller spørsmål til, at spørsmålene bare spør om én ting, at man skal være obs på at man bruker letleselig språk og at man skal gjøre det enklere for respondentene å besvare spørreundersøkelsen ved å gi dem instruksjoner.

2.2.1. Utforming av spørreskjemaet

I utformingen av spørreundersøkelsen var jeg påpasselig på disse tingene. I starten av undersøkelsen gir jeg instruksjoner for hvordan spørsmålene i undersøkelsen kan besvares. På mange spørsmål kunne man velge ett svaralternativ, på enkelte spørsmål kunne man velge flere svaralternativ, og noen spørsmål ønsket at respondentene skulle skrive sitt eget svar (se eksempel 2.1 og 2.2). Det stod også klart at spørsmål markert med rød stjerne var spørsmål som måtte besvares.

Hvilke sjangre foretrekker du å bingewatche? (du kan velge flere alternativ) *

- Drama
- Action
- Sci-fi
- Skrekk
- Fantasy
- Thriller
- Krim
- Komedie
- Dokumentar
- Reality-TV
- Animasjon / Anime
- Har ingen preferanse nar det kommer til sjanger (hopp over neste spørsmål)
- Other...

[Eksempel 2.1: Eksempel på flervalgsspørsmål hvor man kan velge flere alternativ, samt spørsmål markert med rød stjerne.]

Hvorfor foretrekker du å bingewatche disse sjangrene?

Your answer

[Eksempel 2.2: Eksempel på et spørsmål hvor respondenten skrev inn egen kommentar.]

Jeg tok utgangspunkt i forskningsspørsmålene mine listet opp i introduksjonen og spørsmålene i intervjuguiden for å komme frem til hvilke og hvor mange spørsmål jeg skulle inkludere i spørreundersøkelsen. Jeg tok med de jeg følte var passende og enkle å besvare for respondentene. Når man designer en spørreundersøkelse er det viktig å tenke på hvor mye tid og energi man tror respondentene er villige til å bruke for å besvare undersøkelsen.

The length of a survey depends on what you need to know and how many questions are necessary so that the resulting answers are credible. Another consideration is the respondents. How much time do they have available, and will they pay attention to the survey? (Fink, 2009, s. 36)

Etter tilbakemelding fra medstudenter gikk jeg inn for å ikke overskride omtrent 10 minutter og valgte spørsmål deretter. Jeg ville at undersøkelsen skulle dekke størst mulig område og brukte derfor spørsmål som omhandlet forskjellige aspekter rundt binge-watching.

I likhet med intervjuguiden er det viktig at spørsmålene i spørreskjemaet følger en logisk rekkefølge. Man må starte med å introdusere hva undersøkelsen handler om, etter dette er det vanlig å spør om bakgrunnsinformasjon som kjønn, alder, sivilstatus og lignende, for så å gå over til de mest sentrale spørsmålene i undersøkelsen som etterfølges av mer utdypende spørsmål som kan være litt vanskeligere å svare på (Czaja & Blair, 2005, s. 85-95). På denne måten varmer man opp respondentene og setter i gang tankene deres, når de da kommer til spørsmål som kan være litt vanskeligere å svare på så er de allerede inne i rett tankemønster som gjør det lettere for dem å besvare spørsmålene.

Czaja og Blair skriver at det kan være lurt å dele opp undersøkelsen i forskjellige seksjoner. Dette gir en følelse av flyt for respondentene og, som nevnt over, kan gjøre det lettere å besvare vanskeligere spørsmål (2005, s. 96-97). Min undersøkelse delte jeg opp slik:

1. Introduksjon.
2. Bakgrunnsinformasjon.
3. Definisjon av binge-watching.

Del 3 sendte respondenten enten til del A eller del B basert på hvilket svar man avga på spørsmålet «Ut ifra definisjonen over – har du binge-watched? Ja/Nei». Svarte man *ja* ble man sendt til del A som var satt opp slik:

4. Hvilke faktorer spiller inn for binge-watching og hvordan binge-watcher man?

5. Påstander om binge-watching – hvilken oppfattelse har respondenten av binge-watching?
6. Unngår man binge-watching?

Svarte man *nei* på del 3 ble man sendt til del B som var satt opp slik:

7. Hvilke tanker har de som ikke binge-watcher rundt binge-watching?

Både del A og del B ledet respondentene videre til den avsluttende delen.

8. Andre kommentarer.

Undersøkelsen starter med informasjon, spørsmål om bakgrunn og en kort intro til binge-watching, for så å dele undersøkelsen i 2 deler: A og B, som tar for seg to sider av binge-watching. Del A fokuserer på de som har binge-watched og deres tanker rundt det. De 3 seksjonene innenfor del A er satt opp slik at de stiger i vanskelighetsgrad. Del B fokuserer på de som ikke har binge-watched og er vesentlig kortere enn del A. Innenfor del B er spørsmålene også satt opp i stigende vanskelighetsgrad. Den siste delen av undersøkelsen, del 8, er med i undersøkelsen for å gi respondentene mulighet til å ytre eventuelle tanker og innspill de måtte ha som de ikke fikk delt andre steder i undersøkelsen.

Selve spørreundersøkelsen ble utformet elektronisk ved hjelp av Google Forms. Valget falt på Google Forms fordi tjenesten er veldig brukervennlig og man har mye frihet i hvordan man vil sette opp undersøkelsen. Man kunne velge hvilken type spørsmål man ville ha, om den skulle være anonym, hvor mange ganger respondentene kunne delta og man kunne velge når man skulle slutte å ta imot nye svar.

Spørreundersøkelsen ble delt til studenter via sosiale medier og via e-post. Jeg delte den på min private Facebook-profil og i studentrelaterte Facebook-grupper (som gruppene til diverse frivillige studentorganisasjoner, linjeforeninger og lignende). Den ble også sendt ut til studenter ved Institutt for kunst og medievitenskap via e-post. På denne måten kunne jeg nå

ut til den målgruppen jeg følte kunne besvare undersøkelsen på best mulig måte – studenter i aldersgruppen 18-30 år.

2.2.2. Utforming av spørsmål

For å finne de svarene man er ute etter må man tenke nøye gjennom hvilken type spørsmål man vil bruke og i hvilke sammenhenger man vil bruke de i. Det finnes 2 hovedkategorier hvilken type spørsmål man kan bruke i spørreundersøkelser: åpne spørsmål og lukkede spørsmål. Åpne spørsmål er spørsmål respondentene besvarer med egne ord, mens lukkede spørsmål er spørsmål med svaralternativ som flervalgsspørsmål eller rangeringss spørsmål hvor man for eksempel kan rangere fra 'helt uenig' til 'helt enig'.

Choose open-ended questions when you want to give the respondents the opportunity to express opinions in their own words and you have the interest in and resources to interpret the findings ... Choose close ended questions for their relative ease of scoring, analysis, and interpretation. (Fink, 2009, s. 17)

Lukkede spørsmål

Det finnes flere typer lukkede spørsmål og det som kjennetegner dem er at de har svaralternativ. En underkategori for lukkede spørsmål er flervalgsspørsmål. Det finnes to typer flervalgsspørsmål: de med 2 eller flere alternativ hvor man kun kan krysse av på ett alternativ, og de med flere svaralternativ hvor man kan krysse av på flere av alternativene. Det finnes også rangeringss spørsmål hvor man kan rangere fra 'helt enig', 'litt enig', 'verken enig eller uenig', 'litt uenig' til 'helt enig', og rangeringss spørsmål hvor man rangerer fra 1 til 10.

Andres trekker frem at når man stiller flervalgsspørsmål hvor man bare kan krysse av på ett alternativ må man tenke over om man kun skal ha svaralternativer som peker mot to ekstremer som for eksempel *ja* eller *nei*, eller om man skal velge å ha ett alternativ på midten, som for eksempel *kanskje* (2012, s. 69-70). Det finnes fordeler og ulemper med begge. Velger man å ha kun to alternativer tvinger man respondenten til å velge, og da må man spørre seg selv om det er etisk riktig å tvinge respondenten til dette i de tilfellene det gjelder. Om man velger å legge inn et alternativ på midten må man tenke over om det egner

seg til de spørsmålene hvor man vil inkludere dette alternativet. «While forcing a respondent to answer in one of two extremes may be efficient and provide tidy information, it may not be accurate» skriver Andres (2012, s. 70).

Jeg valgte å ha spørsmål både med og uten alternativ på midten, dette nettopp fordi jeg hadde spørsmål hvor det både egnet seg og ikke egnet seg. Jeg hadde for eksempel et spørsmål hvor jeg spurte om respondenten hadde barn eller ikke, og i dette tilfellet egner det seg ikke å ha et alternativ på midten nettopp fordi man ikke kan være på midten. Et eksempel på spørsmål med alternativ på midten var et spørsmål som spurte om respondentene planla binge-watching eller ikke. Dette inkluderte, i tillegg til de to ekstremene *planlagt* og *ikke planlagt*, alternativet *begge* for å gi respondentene muligheten til å fortelle om de faktisk hadde deltatt i begge formene for binge-watching. Jeg synes ikke det egnet seg å ekskludere dette alternativet her nettopp fordi det da hadde tvunget respondenten til å velge hvilken de identifiserte seg mest med – som igjen kunne resultert i at respondenten ikke fullførte spørreskjemaet eller kunne gitt unøyaktig data.

En annen type flervalgsspørsmål er spørsmål hvor man kan krysse av på mer enn ett svaralternativ. Denne typen spørsmål gir respondenten en liste med alternativ, hvor de kan krysse av på så mange alternativ de vil. Dette kan hjelpe dem å huske ting de kanskje ellers ville glemt (Fink, 2009, s. 27). For eksempel ble denne typen flervalgsspørsmål brukt da jeg spurte hvilke sjangre respondenten foretrekker å binge-watche (se eksempel 2.1). Jeg valgte å bruke det her fordi jeg ønsket å gjøre det lettere for respondenten å besvare spørsmålet uten å glemme sjangre, i tillegg var det passende å inkludere muligheten for å krysse av for flere alternativ nettopp fordi dette spørsmålet omhandlet et tema som tillot flere svar.

Rangeringsspørsmål kan være effektivt til å måle hvor enig eller uenig respondentene er til forskjellige utsagn. Det finnes to typer rangeringsspørsmål: spørsmål som ber respondentene rangere noe på en skala fra 1 til 10, eller spørsmål som ber respondentene rangere noe på en skala fra *helt uenig* til *helt enig*. Jeg valgte å bruke sistnevnte fordi jeg følte førstnevnte ga for mye rom for egen tolkning fra respondentene. Der en respondent kan mene at 4 er litt uenig, kan en annen mene at 2 eller 3 betyr litt uenig. Det kan altså være stor forskjell fra en respondent til en annen.

Et rangeringsspørsmål hvor man rangerer enighet pleier å ha minst 4 kategorier, men burde ikke ha mer enn 7 kategorier. Andres mener at det muligens er mest tilstrekkelig å gi respondenten 5 kategorier å velge mellom (2012, s 74). Det er spesielt to ting man må tenke nøye gjennom når man utformer et rangeringsspørsmål, og det er valget om å ha (1) et alternativ midt på skalaen, og (2) om man skal ha et alternativ som *nøytral* eller *vet ikke* utenfor skalaen. Andres skriver at «There is considerable debate in literature about the virtues and perils of including a midpoint in scales» (2012, s. 74). Hun skriver videre at man nok en gang bør tenke gjennom det etiske rundt det å tvinge respondenten til å velge en side eller ikke.

Jeg hadde 5 kategorier innenfor skalaen, hvor jeg hadde alternativet *verken enig eller uenig* i midten av skalaen, pluss alternativet *vet ikke* utenfor skalaen (se eksempel 2.3). Jeg valgte å inkludere dette fordi man ikke nødvendigvis har en sterk mening for eller mot, og jeg ville ikke tvinge respondentene til å ta et standpunkt på utsagn de ikke nødvendigvis har en mening om. Enda en grunn til å inkludere *vet ikke* som svaralternativ forklarer Andres: «Questions that require all items in a long list to be ranked are particularly challenging, as individuals may not hold strong views beyond one or two items ... These categories are legitimate options and should be offered when appropriate» (2012, s. 75-77). Jeg ville minimere risikoen for at respondentene avbrøt skjemaet under rangeringsspørsmålet ved å gi dem muligheten til å ikke ta stilling til enkelte utsagn.

På en skala fra 'helt uenig', 'litt uenig', 'verken enig eller uenig', 'litt enig' og 'helt enig' ranger disse utsagnene: *

	Helt uenig	Litt uenig	Hverken enig eller uenig	Litt enig	Helt enig	Vet ikke
Jeg liker å bingewatche.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Jeg foretrekker bingewatching framfor lineær TV-titting.	☐	☐	☐	☐	☐	☐

[Eksempel 2.3: Eksempel på hvordan rangeringsspørsmålet så ut (Se vedlagt spørreskjema for å se alle utsagnene det ble spurt om).]

Åpne spørsmål

Som nevnt, brukes åpne spørsmål der hvor man ønsker at respondentene skal besvare spørsmålet med egne ord og refleksjoner. Dette brukes gjerne når man ønsker større innsikt i hvorfor de tenker eller gjør som de gjør, eller for å gi respondentene en sjanse til å begrunne besvarelsen de ga i det foregående spørsmålet (Andres, 2012, s. 70). I min undersøkelse brukte jeg for det meste åpne spørsmål for å få en utdypelse på tidligere svar, men har også tilfeller hvor jeg brukte denne typen spørsmål for seg selv (se eksempel 2.4).

Hvilke tanker har du rundt bingewatching/de som bingewatcher?

*

Your answer

[Eksempel 2.4: Eksempel på et åpent spørsmål for seg selv.]

I eksempelet over har jeg valgt å bruke denne typen åpent spørsmål nettopp fordi jeg ville respondenten skulle svare med egne refleksjoner. Hadde jeg brukt et lukket spørsmål i dette tilfellet kunne jeg muligens ha påvirket besvarelsen deres og ikke fått like utdypende og reflekterte svar. Ved å la respondentene svare selv har jeg ikke lagt inn informasjon om hva jeg mener og dermed ikke påvirket deres besvarelse på noe vis.

Et eksempel hvor jeg bruker et åpent spørsmål for å be om en utfyllende kommentar er spørsmålene som kommer etter rangeringsspørsmålet. Der spør jeg etter hvilke positive eller negative sider respondenten mener binge-watching kan ha foruten de beskrevet ovenfor (se eksempel 2.5). Grunnen til at jeg bruker det som utfyllingsspørsmål her er fordi jeg ønsket å undersøke om det fantes andre positive eller negative tanker rundt binge-watching i tillegg til de jeg beskrev i utsagnene mine.

Hvilke positive sider mener du bingewatching har foruten de som er beskrevet ovenfor? *

Your answer

Hvilke negative sider mener du bingewatching har foruten de som er beskrevet ovenfor? *

Your answer

[Eksempel 2.5: Eksempel på åpent spørsmål som utfyllingsspørsmål.]

I ett tilfelle kombinerer jeg de to formene for åpent spørsmål (se eksempel 2.6). Jeg stiller først spørsmål om hvilke serier de har binge-watchet, for så å spørre om hvorfor de har binge-watchet akkurat disse. I det første spørsmålet ønsker jeg å gjøre respondentene bevisst på hvilke serier de faktisk har binge-watchet før, sånn at det blir gunstig å stille spørsmål om hvorfor de har binget nettopp disse seriene. Man kunne vurdert å bruke et flervalgsspørsmål hvor man kan krysse av flere alternativ, men jeg valgte dette bort da fokuset ikke skulle være på *hvilke* serier de har binget, men heller *hvorfor* de valgte å binge de.

Hvilke serier har du bingewatchet? *

Your answer

Hvorfor har du bingewatchet disse seriene? *

Your answer

[Eksempel 2.6: Eksempel på kombinasjon av to typer åpne spørsmål.]

2.3. KOMBINERING AV METODER

Det å kombinere kvalitativ og kvantitativ metode kalles triangulering (Thagaard, 2011, s. 18) og brukes når man vil veie opp for den andres svakheter.

Mixed methods are also often employed in order to compensate for the perceived shortcomings of standalone methods, with the aim either of providing a more complete picture or enhancing coverage. (Barbour, 2014, s. 206)

Man vil for eksempel ikke få like stor forståelse for det generelle omfanget av binge-watching ved kvalitative intervjuer som man gjør hvis man kombinerer det med en kvantitativ spørreundersøkelse. På samme måte vil man heller ikke kunne få like dyp forståelse rundt hvorfor man binge-watcher og hvordan det oppleves ved å utelukkende bruke den kvantitative spørreundersøkelsen. Jeg må bemerke at selv om kvantitative spørreundersøkelser ofte brukes for å generalisere, kan ikke nødvendigvis resultatene fra min undersøkelse brukes til generalisering. Jeg skal bruke resultatene fra spørreundersøkelsen til å bygge opp under resultatene fra intervjuene, samt gi dem økt validitet og for å vise et større aspekt av tanker og opplevelser rundt binge-watching enn jeg kan om jeg bare hadde brukt kvalitative intervju.

Når man kombinerer disse metodene må man tenke gjennom hvor fokuset skal ligge og hva som er viktig for å oppnå de resultatene man ønsker. I mine undersøkelser lå hovedfokuset på de kvalitative intervjuene. Hovedfokuset var å finne ut hvorfor man binge-watcher og hva det gjør med selve opplevelsen av serien man ser på, derfor var det logisk å ha fokuset på intervjuene.

KAPITTEL 3 - RESULTATER

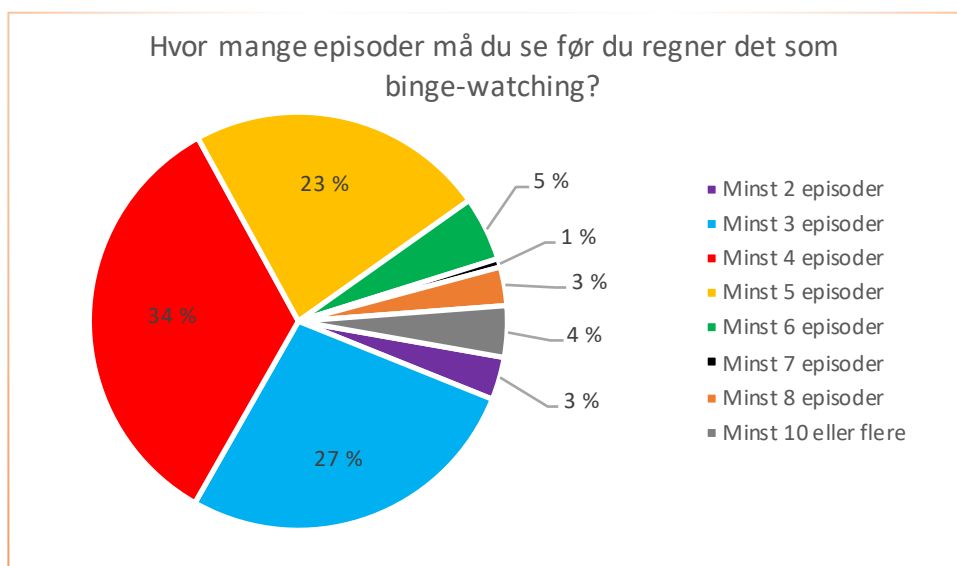
I denne avhandlingen har jeg undersøkt fenomenet binge-watching blant studenter i Norge i en alder mellom 18 og 30 år. Jeg har undersøkt hvordan binge-watching-begrepet oppstod, motivasjonene bak binge-watching og sett på hvordan binge-watching og materialet som binges oppleves. Undersøkelsene ble utført, som forklart i kapittel 2, via 5 individuelle intervjuer av norske studenter i en alder mellom 21-26 år, og en elektronisk spørreundersøkelse delt via sosiale medier og e-post med totalt 302 respondenter i en alder mellom 18 og 30 år. Jeg har valgt å gi informantene anonyme alias, som følgende: Vilde, Isak, Sara, Oskar og Emma. Direkte sitat fra informantene har blitt formulert sånn at de er mer leservennlige, men de inneholder fortsatt samme meninger som kom fram i intervjuene. Sistnevnte gjelder også for sitater fra spørreskjemaet, men disse markeres derimot med kjønn og alder i stedet for alias.

Hovedfunnene i undersøkelsene mine er at det finnes både likheter og ulikheter rundt hva som legges i begrepet binge-watching, hva binging innebærer og hvordan binge-watching påvirker seeropplevelser. I dette kapittelet skal jeg presentere resultatene fra undersøkelsene jeg har utført.

3.1. HVA ER BINGE-WATCHING?

I begynnelsen av intervjuene ble informantene spurt om hva som måtte til for at de regnet noe som en binge-seanse. Det var stor uenighet blant informantene for hvor mange episoder som måtte til for at noe skulle regnes som en binge-seanse, men en fellesnevner for alle var at det kom an på hvilken serie det dreide seg om. En annen fremtredende fellesnevner var at episodelengde var en stor faktor i bestemmelsen om serietittingen gikk over i binge-watching. For serier med episoder på 20-30 minutter nevner samtlige informanter at de må se omtrent 10 episoder eller en halv sesong for at de skal regne det som binge-watching. Mens for serier med lengre episoder, tilnærmet 60 minutter eller mer, var det generell enighet om at 3-4 episoder kunne regnes som en binge-seanse. Da informantene ble presentert for begrepsdefinisjonen «binge-watching is defined as watching two or more episodes of a professionally produced television show in one sitting» (Stoldt, 2018, s. 7) uttrykte alle at de var uenige i denne.

Hvis 2 episoder er en binge-seanse så binge-watcher jeg mye mer enn jeg tror jeg gjør. Det er ofte jeg gjerne ser 2 episoder av en 20 minutters serie hvis jeg har litt tid til overs før jeg drar på jobb, men jeg ville ikke kalt det binge-watching. (Oskar)

[Figur 3.1: Resultat fra spørreskjema under spørsmålet «Hvor mange episoder må du ser før du regner det som binge-watching?».]

Spørreundersøkelsen viser også at det er stor uenighet i hvor mange episoder som skal til for at det skal regnes som en binge-seanse (se figur 3.1). Hele 102 respondenter mente at de måtte se 'minst 4 eller flere episoder' før de regnet det som en binge-seanse. Dette ble etterfulgt av 'minst 3 eller flere episoder' med 82 respondenter, og 'minst 5 eller flere episoder' med 70 respondenter. Kun 10 respondenter svarte at de regnet 'minst 2 eller flere episoder' som binge-watching. Flere respondenter uttrykte også sterk misnøye med definisjonen til Stoldt.

Jeg synes minst 2 episoder er en ekstremt snever definisjon, jeg ser 2 episoder mens jeg spiser middag eller venter på å dra ut. Jeg mener det blir feil å kalle dette binge-watching. Å binge handler om å se større mengder av en serie i stedet for å gjøre noe annet. (Mann, 21-25 år)

Flere respondenter uttrykket også, i likhet med informantene, at de savnet episodelengde som faktor i definisjonen. Flere poengterte at det handlet mest om hvor lenge episodene varte og at de vurderte hva som regnet som binge-watching ut ifra dette. En respondent sammenligner binge-watching med lengden på en spillefilm og påpeker at for dem må seansen vare lengre enn en gjennomsnittlig spillefilm for at de skal kunne regne det som en binge-seanse.

Det er ikke binge-watching om man ser 2-3 episoder som varer 20 minutter hver med 22 episoder i sesongen, men hvis man har en serie med bare 3 episoder som varer 60 minutter hver og da ser alt sammenhengende så har man binget. Det handler mer om hvor mye man har sett av et helt verk på en gang. Jeg mener i hovedsak at du binger om du har sett et helt verk over kort tid, men det er vanskelig å definere hvor lenge og hvor mange episoder du har sett utover det. (Kvinne, 21-25 år)

I intervjuene kom det også frem at flere av informantene bruker begrepet binge-watching om innhold de ser på plattformer som for eksempel YouTube. Isak sier at han mest sannsynlig binger YouTube-videoer oftere enn han binger serier på strømmetjenester som Netflix og HBO. Oskar trekker også frem at han gjerne binger YouTube-videoer: «Man kan jo på en måte si at hvis jeg oppdager en ny YouTube-kanal så binge-watcher jeg jo YouTube-kanalen med alle 'episodene' som har kommet ut». Et annet poeng Isak trekker frem er at for han så blir binge-watching på YouTube sammenlignet med Netflix to litt forskjellige ting: «Jeg kan sitte å se gjennom timevis med episoder fra noen som lager videoer på YouTube. Men det er akkurat som med en gang det er på Netflix, så blir det en slags annen oppfatning av binge-watching» sier han uten å utdype dette videre. Dette er også noe vi kan se igjen i spørreundersøkelsen, der noen av respondentene uttrykker at de gjerne regner innhold på YouTube som binge-watching.

3.2. MOTIVASJONER BAK BINGE-WATCHING

I undersøkelsene mine var jeg ute etter å finne motivasjonen bak binge-watching. Når vi snakker om motivasjon i denne sammenhengen er det viktig å skille mellom forskjellig type motivasjon. Ferchaud skriver om to typer motivasjon: den som dreier seg om materialet (*content*) og den som ikke dreier seg om materialet (*non-content*). Den som dreier seg om

materialet handler om elementer som plott, karakterer, spenning og kvalitet, mens faktorer som ikke dreier seg om materialet handler om faktorer som tilgjengelighet og sosialt press (2018, s. 6-7). Jeg vil legge til en tredje type motivasjon – nemlig motivasjoner som kommer fra en selv, som for eksempel humor og behov for tilfredsstillelse.

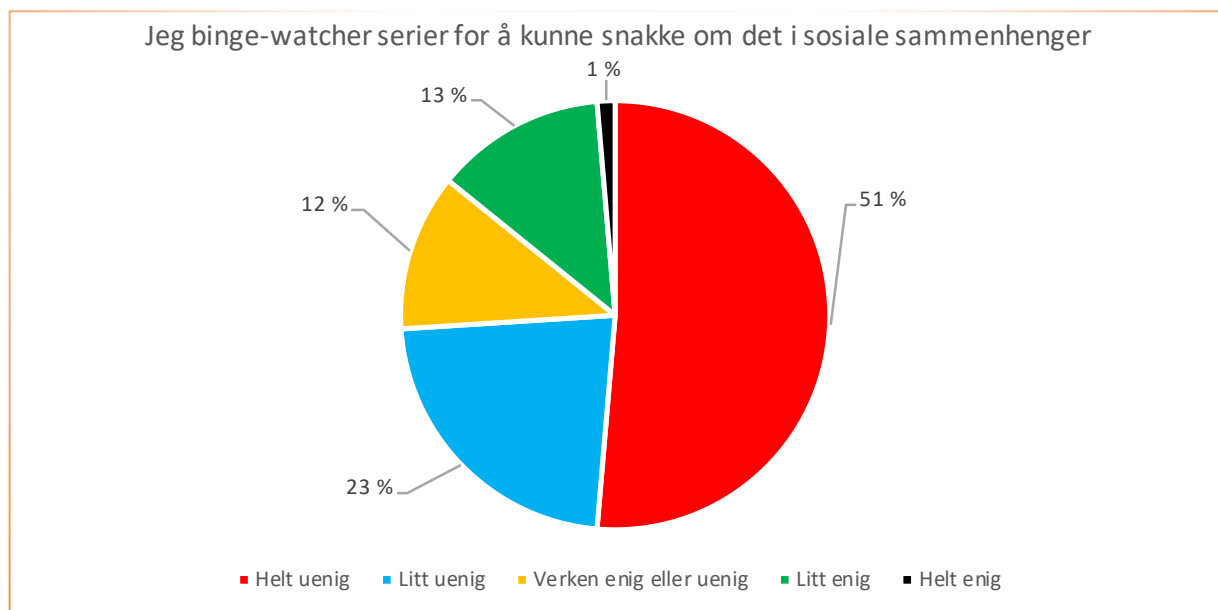
Hovedtrekkene i mine undersøkelser er at man binge-watcher fordi man synes serien i seg selv er interessant, engasjerende og at man ønsker å vite hva som skjer videre i serien så snart som mulig. I tillegg binger man fordi seriene er lett tilgjengelig, spesielt via strømmetjenester, og fordi man har tid til overs, vil ha en pause i hverdagen eller prokrastinerer noe man egentlig skulle ha gjort.

Flere av informantene trekker frem at de binger fordi de blir engasjert i karakterene. Vilde forteller hun har fortsatt å binge-watche serier fordi hun vil vite hva som skjer med karakterene i serien, selv når historien ikke nødvendigvis er like engasjerende lengre. Hun fortsetter å se på seriene fordi hun allerede er så investert i karakterene og føler hun kjenner dem. I denne situasjonen hvor hun egentlig har mistet mye av interessen for historien føler hun det er lettere å binge serien siden hun får en følelse av at det tar kortere tid å fullføre den.

Mange av informantene trekker frem at de binge-watcher når de kjeder seg, og samtlige kan også opplyse om at de gjerne setter på en serie mens de gjør andre ting, og da gjerne bruker seriene som bakgrunnsstøy – med varierende oppmerksomhet til serien de ser. Det kan diskuteres om dette da kan regnes som binge-watching, men jeg har valgt å beholde denne typen serietitting innenfor undersøkelsen fordi om man skulle valgt den bort må man avgjøre hvilken grad av oppmerksomhet som kreves under binge-watching, samt undersøke hvilke aktiviteter seerne gjør når de kategoriserer serietittingen sin som bakgrunnsstøy. Det er som regel serier seerne har sett flere ganger før, og derfor har forkunnskaper om karakterene og handlingen i serien, som binges i disse tilfellene. «Å se serier mens jeg gjør andre ting er noe som faller veldig naturlig for meg» sier Sara. Samtlige respondenter i spørreskjemaet har lignende opplevelser og bruker også serietitting som bakgrunnsstøy.

Noen av seriene er gode som bakgrunnsstøy når man holder på med noe annet, for eksempel når jeg lager mat, rydder og andre hverdagslige gjøremål. Her er det lite fokus på selve serien, og det er ofte noe jeg har sett før, eller noe jeg vet jeg ikke nødvendigvis trenger å følge nøye med på. (Kvinne, 21-25 år)

Det er noe uenighet om man binger fordi man har fått en serie anbefalt av andre eller fordi man føler et sosialt press til å følge med på visse serier. Sara trekker frem at hun binge-watchet første sesong av *Dirk Gently's Holistic Detective Agency* fordi hun fikk den anbefalt av en venninne og at dette, for henne, var en positiv opplevelse. Oskar nevner at han også har binget populære serier som han har fått anbefalt fra andre, men han følte derimot et større sosialt press rundt å *måtte* se disse seriene. Han sier at dette har farget opplevelsene av seriene på en negativ måte og at han ikke lenger ser serier bare fordi de er populære eller blir anbefalt til ham hvis han ikke finner interesse for å se de selv. I spørreskjemaet sier omtrent 51% av respondentene seg *helt uenig* i påstanden «Jeg binge-watcher serier for å kunne snakke om det i sosiale sammenhenger» (se figur 3.2). Det er likevel 14% som sier seg *litt* eller *helt enig* i denne påstanden. Dette kan vise til at det finnes et slags sosialt press, i hvert fall hos noen, for å binge enkelte serier for at man skal kunne føle seg inkludert i samtalen i sosiale settinger.

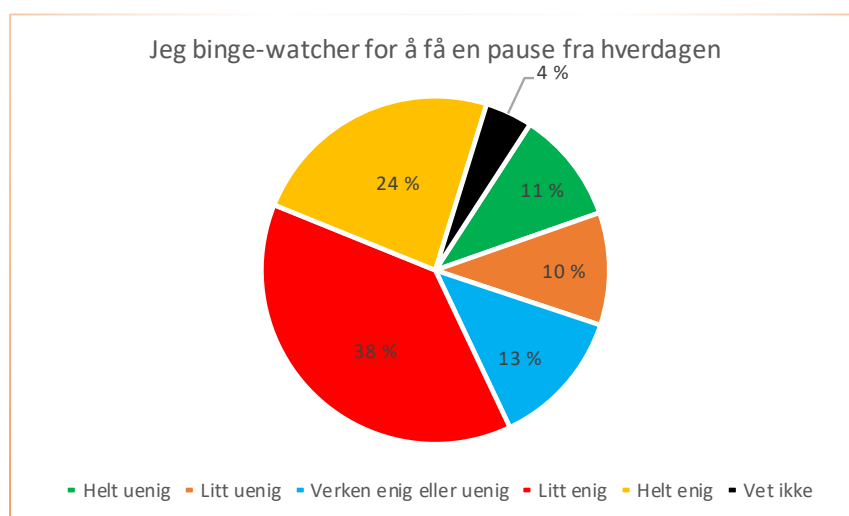

[Figur 3.2: Resultat fra spørreskjema om påstanden «Jeg binge-watcher serier for å kunne snakke om det i sosiale sammenhenger».]

Et element som går igjen i begge undersøkelsene er behovet for øyeblikkelig tilfredsstillelse. Informantene må ha svar på det de lurer på så snart som mulig. Dette var et element for Isak da han binget *Breaking Bad*:

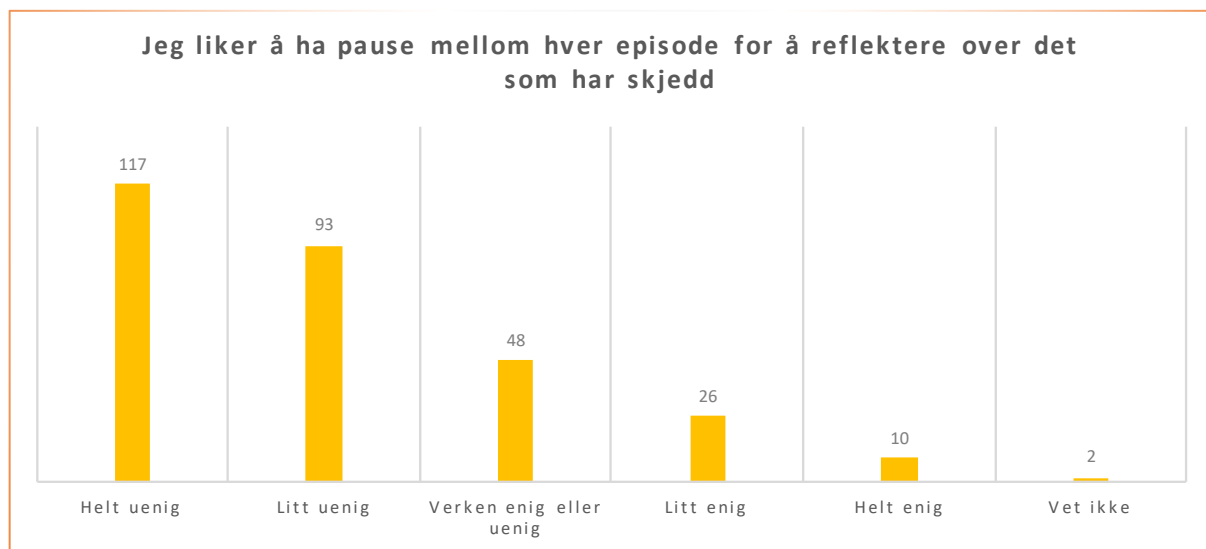
Jeg binget den fordi det var veldig engasjerende og jeg ville se hva som skjedde til slutt – eller så langt serien hadde kommet. Da jeg startet hadde ikke siste sesong kommet ut ennå, men jeg ville se hvordan det endte og jeg ville se fortsettelsen så fort som mulig. Jeg ville ikke sitte å vente på hva som kom til å skje. Jeg ville vite det med en gang. (Isak)

En annen gjennomgående motivasjon for binge-watching er at alle informantene og mange av respondentene bruker binging som et verktøy for å koble av i hverdagen. De binger når de har mye å tenke på, er slitne og trenger en pause fra en ellers hektisk dag. «Det er veldig lav terskel for å bare sette seg ned og se på noe. Det er ikke mye anstrengelse som skal til for å bare sette på en serie og la den gå videre. Du slipper å gjøre noe annet» sier Vilde. Dette kan man også se igjen i spørreundersøkelsen – hvorav ca. 61% av respondentene sier seg *litt* eller *helt enig* i påstanden «Jeg binge-watcher for å få en pause fra hverdagen» (se figur 3.3). Man kan altså si at binging brukes for å stresse ned, men det kan også peke på at man potensielt bruker binge-watching for å unngå å gjøre ting man ellers egentlig skulle ha gjort eller håndtere ens egne følelser. Dette er noe jeg kommer mer innpå senere.

[Figur 3.3: Resultat fra spørreskjema om påstanden «Jeg binge-watcher for å få en pause fra hverdagen».]

I sammenheng med spørsmålet om hvorfor man binge-watcher er det også interessant å se på hvorfor man velger å ikke binge en serie. Samtlige av informantene sier at de ikke liker å binge serier med lengre episoder og tyngre tema. Sara sier at det er fordi hun lever seg så mye inn i historien og karakterene at hun noen ganger blir mentalt utslitt av å se denne typen serier og derfor helst stopper etter 1 episode. I spørreundersøkelsen var det kun 6 respondenter som svarte at de ikke hadde binge-watchet, hvorav bare 1 respondent svarte at binge-watching var noe de kunne tenke seg å bruke mer tid på. De 6 respondentene begrunnet valget om å ikke binge-watche med at de synes det tar for mye tid, at de føler seg late og at de generelt ikke liker det. En respondent nevner at de tror de får med seg mindre om de binge-watcher. Resten av spørreundersøkelsen viser derimot at over 50% av respondentene ikke foretrekker å ha pause mellom hver episode for å reflektere over hva som har skjedd (se figur 3.4), men den viser et mer jevnt resultat på spørsmålet om de husker mer fra hver enkelt episode når de ikke binger (se figur 3.5).

[Figur 3.4: Resultat fra spørreskjema om påstanden «Jeg liker å ha pause mellom hver episode for å reflektere over det som har skjedd».]

[Figur 3.5: Resultat fra spørreskjema om påstanden «Jeg husker mer fra hver enkelt episode når jeg ikke binge-watcher».]

3.3. HVORDAN OPPLEVES BINGE-WATCHING?

Etter å ha sett på hva binge-watching er og hvilke motivasjoner som ligger bak det, ville jeg undersøke hvordan binge-watching oppleves for seeren. Er det en positiv eller en negativ opplevelse? Og hvilke følelser sitter man igjen med etter en binge-seanse? Informantene hadde forskjellige opplevelser med binge-watching. En viktig fellesnevner er at alle trekker frem både positive og negative opplevelser. De poengterer at opplevelsen som oftest er en positiv opplevelse, men at det noen ganger oppleves i negativ forstand. «Du får hele tiden noe som du liker, så derfor liker du å gjøre det. Men jeg føler at det er litt bortkastet likevel fordi du bruker masse tid på det» sier Emma. Hun trekker frem at det kan være veldig positivt når man finner en ny serie som man liker veldig godt, men at det kan bli negativt når man ser en serie man har sett 14 ganger før om igjen.

Da er det kanskje litt bortkastet, spesielt hvis du egentlig burde ha gjort noe annet. Det er jo greit når du kjeder deg, men jeg føler at med mindre du ser på noe du selv ønsker å se på og som du får glede av, og ikke bare passivt ser på noe, så er det litt bortkastet. Men selve opplevelsen med binge-watching er jo ganske bra når man faktisk ser noe man får glede av. Spesielt når man binger en helt ny serie man nettopp har oppdaget. Det er den beste følelsen. (Emma)

Binge-watching kan altså være en veldig positiv opplevelse når man opplever en serie for aller første gang, blir kjent med og engasjert i karakterene og får presentert historien uten forkunnskaper. Det kan også være en positivt ladet hendelse selv om man ser en serie man har sett flere ganger tidligere, men at den da kanskje blir positiv ladet om man faktisk følger med og er engasjert i handlingen – og muligens ikke hvis man bruker det som distraksjon fra det man egentlig burde gjøre. Dette er noe Vilde opplever sterkt. Hun binge-watcher mest når hun ikke føler seg bra og bruker derfor binge-watching for å distrahere seg fra følelsene sine – noe som kan resultere i en mer negativ opplevelse. Et problem Isak trekker frem er at man kanskje ikke nyter serien i like stor grad som tidligere, men han trekker også frem at det kan være man har større mulighet til å sette seg inn i karakterene og at man blir mer involvert i historien når man binger serien.

Jeg ser for meg at problemet med binge-watching er at du ikke lar deg nyte noe på samme måte og være tålmodig med det du ser på. Du skal bli fort ferdig med det og få det ut av verden. Det virker ikke som vi har tålmodighet til å vente med å se noe lengre. Vi må utfylle det behovet så fort som mulig – til det ikke er noe å se igjen, og da sitter man og prøver å finne nye ting å se. (Isak)

Et frafall «binge-kulturen» kan ha skapt en spenning og mystikken rundt å måtte vente på neste episode. Gjerne i serier som *Game of Thrones* og *The Walking Dead* hvor samtlige av seriens karakterer står i fare for å dø har det blitt skapt en kultur rundt å konseptualisere mellom episodene omkring hvilke karakterer som står i faresonen og kanskje kommer til å dø i neste episode. «Når jeg ser den typen serier fra uke til uke så merker jeg at jeg blir mye reddere for at karakterene skal dø» sier Oskar. Når man binge-watcher mister man potensielt en del av denne spenningen, og da også kanskje får en svakere opplevelse av serien.

Tomhet, fysisk og mental slitenhet, samt dårlig samvittighet er gjennomgående følelser informantene sitter igjen med etter en binge-seanse – dette på tross av at alle understreker at de synes binge-watching er gøy. De negative følelsene varierer i forhold til hvilken serie de har sett på. Alle informantene trekker frem at de kan bli slitne etter en binge-seanse, spesielt hvis serien dreier seg om tyngre tema. Isak poengterer at han føler seg spesielt slitne

etter en seanse hvis han har sett en serie hvor store plottwists og karakterendringer har skjedd i løpet av binge-økten. Disse endringene vil da mest sannsynlig føre til at man hele tiden prøver å løse og forstå disse forandringene underveis i binge-seansen – hjernen vil da aktivt jobbe med å finne svar og det kan føre til en følelse av å være sliten, i hvert fall mentalt.

Det er veldig mye følelser og informasjon som skal inn i hodet. Selv om det er ganske lett underholdning og enkelt å gjøre, så er det mange navn, hendelser og følelser som skal bearbeides. Man blir jo sliten på en måte, men man kan også bli litt glad fordi man har hatt det gøy. Det spørs kanskje på hvilken serie man har sett. (Vilde)

Et interessant aspekt å påpeke her er at, som nevnt tidligere, alle informantene og mange av respondentene bruker binge-watching som et verktøy for å koble av i hverdagen. De påpeker at de binge-watcher for å stresse ned og slappe av. Emma poengterer at de gangene hun binge-watcher på grunn av dette så føler hun seg roligere etterpå: «Det føles ut som jeg har stått opp fra en mental lur» sier hun. Mange av informantene og respondentene sier at de binge-watcher i stedet for å gjøre de tingene de burde gjøre. Grunnene bak hvorfor de unngår å gjøre det de burde gjøre kan være mange og er noe jeg ikke har undersøkt i denne oppgaven, men å bruke binge-watching på denne måten vil potensielt kunne skape mye skyldfølelse hos mange. Selv når man går inn for å binge-watche for å ta en «mental lur» så kan man kanskje også komme ut med denne dårlige følelsen som binge-watching kan gi.

Enkelte av informantene trekker frem at de har en hyggeligere opplevelse av binge-watching om det er noe de har planlagt på forhånd. For Sara gjelder dette spesielt om hun har planlagt binge-watching sammen med andre:

Hvis jeg planlegger binge-watching med andre så er det ofte sånn at vi lager en hel hendelse rundt det. Vi lager mat, spiser snacks, sitter i sofaen og ser på serien sammen. Det er mer sosialt og det er litt mer planlegging og tid som går inn i det før vi starter. Jeg er definitivt mye gladere etterpå fordi jeg har noen å snakke med om serien. Du kan, på en måte, lufte tankene litt, fremfor å bare være i ditt eget hode.

Også er det sikkert litt mer givende å henge med andre – spesielt når man vanligvis pleier å binge mest alene. (Sara)

Det er vanskelig å si helt konkret hvorfor man får mer positive følelser gjennom planlagt binge-watching enn når man ikke planlegger det. Et aspekt kan være at mange trives med tidsskjema og setter av tid til å gjøre noe de liker (i dette tilfellet binge-watching), om det er en aktivitet de gjør med andre kan tyde på at de foretrekker sosialt samvær og diskusjonene man kan ha i etterkant. Det kan også være de får mindre skyldfølelse om de har planlagt aktiviteten, enn om den bare skjer tilfeldig. Men det finnes også noen på den andre siden av skalaen, hvor de trives best med å ha opplevelsen av en serie for seg selv – i hvert fall første gang de opplever serien. Vilde mener binge-watching ikke er en sosial aktivitet, og foretrekker derfor å gjøre det alene. Hun trekker fram at man kanskje ikke klarer å nyte serien på samme måte når man ser den i en sosial setting. Man kan bli forstyrret av andre og får kanskje ikke prosessert serien på egenhånd uten innflytelser fra andre. Hun poengterer derimot at det kan være fint å oppleve serier på egenhånd først, for så å diskutere serien med andre som har sett den etterpå.

Noen ganger er det veldig greit å ha en serie for seg selv og ikke trenge å høre hva andre synes om den, man får gått gjennom den i eget tempo og bare bli ferdig med den. Men, det finnes tilfeller hvor man skulle ønske man kunne snakke med noen om serien. I de tilfellene kan det være fint å se en serie sammen. (Vilde)

Et aspekt ved binge-watching er diskusjonene rundt hvor avhengighetsskapende det kan være. Binge-watching har tidligere blitt omtalt som et slags dop (Riddle et al. 2016, s. 580) og at det kan muligens resultere i negative følelser. Sara sier at binge-watching kan føles avhengighetsskapende for henne:

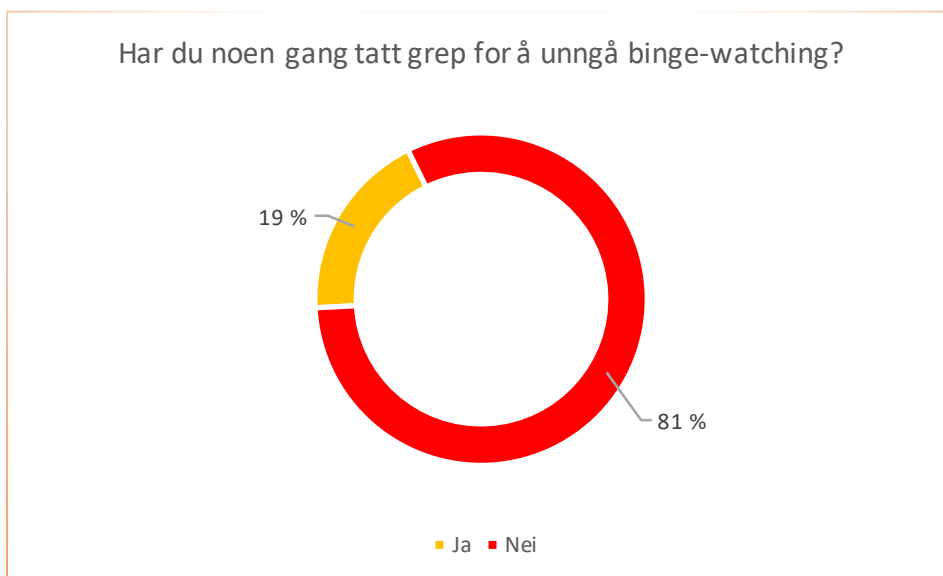
Det som er litt dårlig med binge-watching er at det kan være avhengighetsskapende. At du, på en måte, sitter og tar imot stimuli fra TV-en hele tiden. I motsetning til når du ser en episode i uka – da er det kanskje mer sannsynlig at du skruer av TV-en etter den ene episode og gjør andre ting. (Sara)

Mange respondenter i spørreundersøkelsen påpeker også dette. De kategoriserer enkelte serier som avhengighetsskapende og poengterer at de sliter med å avslutte binge-seansen som et resultat av dette.

Samtlige av informantene mener binge-watching er noe som bare skjer og synes at det ikke nødvendigvis er noe man trenger å planlegge – selv om det i enkelte tilfeller kan være en planlagt aktivitet. Det har hendt at Emma har oppsøkt binge-watching ved flere anledninger: «Det er noen ganger greit å gjøre når du har veldig mye du må tenke på og er veldig stressa. Du slipper å tenke på stresset, samtidig som du holder hjernen opptatt» sier hun. Informantene ble spurt om binge-watching var noe de aktivt prøvde å unngå. Enkelte var usikre på om de synes det var nødvendig å unngå binge-watching. Oskar mener at binge-watching ikke er noe man trenger å unngå i det hele tatt:

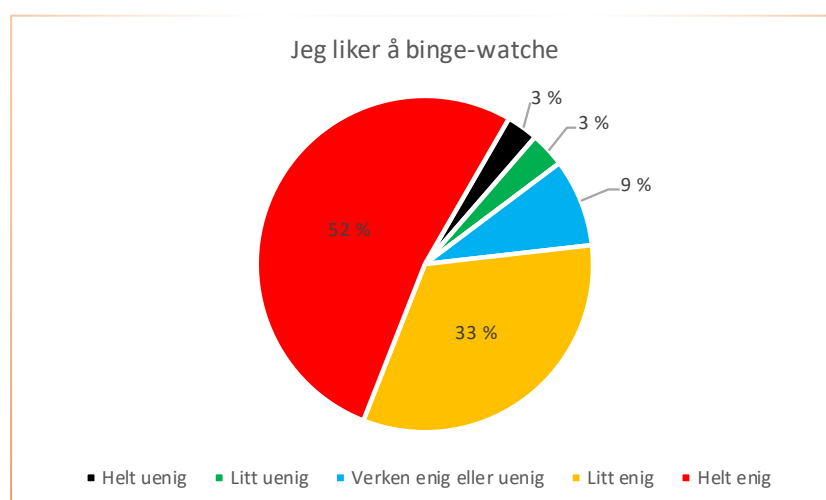
Det er ikke noe å unngå, på en måte. Enten så gjør man det eller så gjør man det ikke. Det er ikke sånn at man aktivt unngår å binge-watche noe. Kanskje man unngår å binge-watche enkelte serier hvis man vil spare på episoder, men det virker litt absurd. (Oskar)

I spørreundersøkelsen svarer 55 respondenter derimot at de har tatt grep for å unngå binge-watching (se figur 3.6). Mange nevner at de skurrer av TV-en så snart den ene episoden de hadde planlagt å se er ferdig. Flere nevner også at de gjerne venter med å starte en ny sesong av en serie de vet de liker i frykt for at de blir hektet og da ikke får gjort andre gjøremål. Noen har også tatt grep som å logge ut av Netflix-kontoen sin, ikke ladet datamaskinen de bruker til å binge serier på, eller til og med forlatt huset for å unngå binge-watching. Alle trekker frem at selvkontroll er en viktig faktor for å binge-watche mindre. De har satt strengere grenser for hvor mange episoder de gir seg selv lov til å se på en dag, hvilke klokkeslett de har lov til å se serier mellom eller at de må ha oppfylt enkelte krav de har satt seg selv før de får lov til å sette på en serie for å redusere risikoen for binge-watching eller generelt varigheten på en binge-seanse.

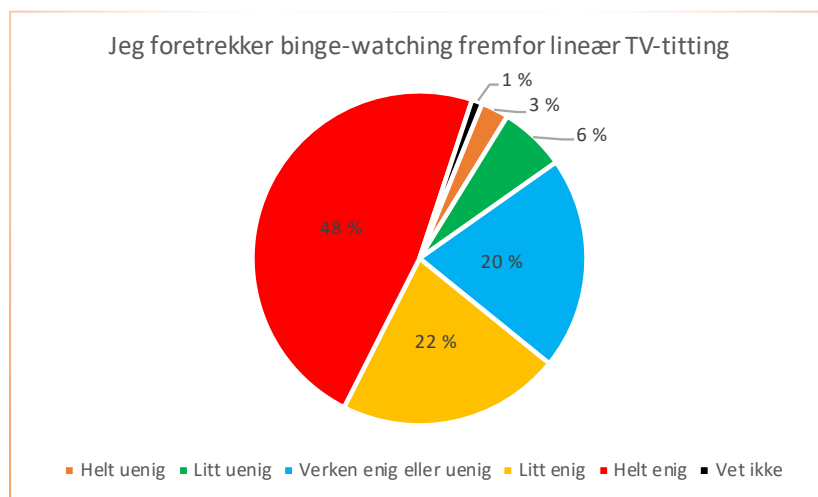

[Figur 3.6: Resultat fra spørreskjema på spørsmålet «Har du noen gang tatt grep for å unngå binge-watching?».]

Alle informantene sier at de liker binge-watching, i hvert fall til en viss grad. Det var også generell enighet blant dem om at binge-watching, som de så det, var en aktivitet de så på som noe *alle* gjør. I spørreundersøkelsen sier også hele 252 respondenter seg *litt* eller *helt enig* i påstanden «Jeg liker å binge-watche» (se figur 3.7). Et par av informantene sier at de foretrekker utelukkende binge-watching, mens de resterende informantene sier at de foretrekker en kombinasjon av binge-watching og tradisjonell TV-titting. Dette går igjen i spørreundersøkelsen hvor 141 respondenter sier seg *helt enig* i påstanden «Jeg foretrekker binge-watching fremfor lineær TV-titting», mens ikke mer enn 8 respondenter sa seg *helt uenig* i samme påstand (se figur 3.8).

[Figur 3.7: Resultat fra spørreskjema om påstanden «Jeg liker å binge-watche».]

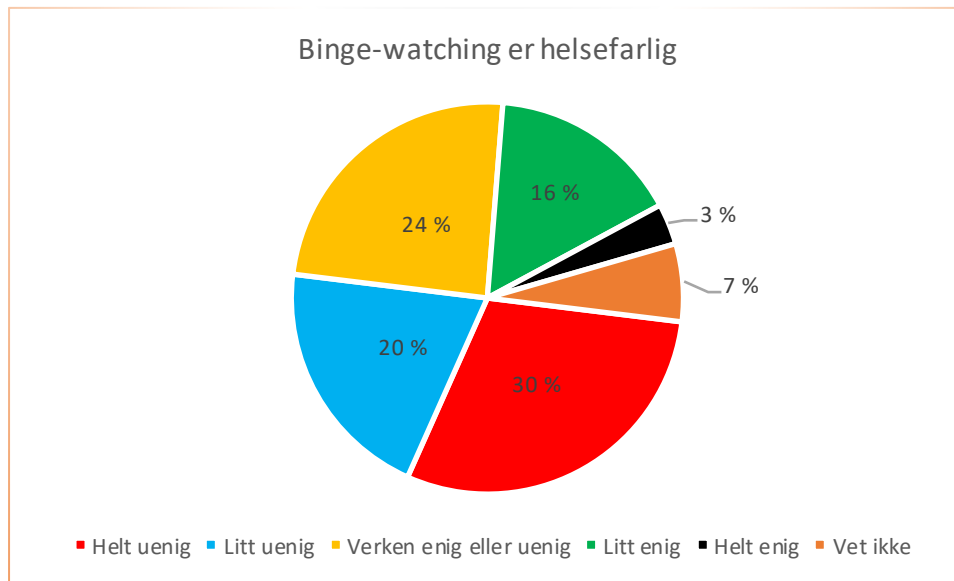
[Figur 3.8: Resultat fra spørreskjema om påstanden «Jeg foretrekker binge-watching fremfor lineær TV-titting».]

Jeg vil jo egentlig si at jeg foretrekker binge-watching mest fordi jeg har blitt vant til det. Nå har jeg mulighet til å få spørsmålene mine besvart fortere. Men, samtidig så savner jeg mysteriet, ventetiden og tålmodigheten rundt tradisjonell TV-titting. Det gjør det mer spennende om du må vente på neste episode og har noe å glede deg til hele tiden. Men hvis du binger så ser du gjennom alt, og da har du egentlig ikke noe annet å sitte igjen med enn 'ferdig, neste!' og så fortsetter du å binge-watche på en ny serie. (Isak)

Selv om Isak foretrekker binge-watching, så er det et tydelig savn etter tiden mellom episodene. Han konkluderer med at han liker begge formene for seriekonsumering, men at han deltar nok mest i binge-watching nå fordi det er det mest tilgjengelige alternativet.

Det er litt interessant å se at så mange liker og foretrekker binge-watching, på tross av at mange har negative opplevelser rundt det. Under påstanden «Binge-watching er helsefarlig» i spørreundersøkelsen sa omtrent 19% av respondentene seg *litt* eller *helt enig* i påstanden (se figur 3.9). Selv om det totalt sett er flere som er uenig enn enig i denne påstanden antyder dette at binge-watching kan være et stort problem for noen. Her kan man også se tilbake på dette med at flere sier de blir mentalt slitne etter en binge-seanse og kan føle seg avhengige av enkelte serier. En respondent sier seg derimot sterkt uenig i dette utsagnet og

synes det er absurd at binge-watching kan snakkes om som en sykdom i samme grad som spiseforstyrrelser.

[Figur 3.9: Resultat fra spørreskjema om påstanden: «Binge-watching er helsefarlig».]

3.5. OPPLEVDE FORSKJELLER MELLOM BINGE-WATCHING OG TRADISJONELL TV-TITTING

3.5.1. Generelle forskjeller

Den åpenbare forskjellen mellom å se serier på tradisjonelt vis og binge-watching er hvor mange episoder man ser i en omgang. Jeg ville undersøke hvilke andre forskjeller det var mellom disse formene for seriekonsumering, samt undersøke om og hvordan man oppfatter og opplever innholdet i serier annerledes når man binge-watcher.

Informantene trekker frem at den mest merkbare forskjellen for dem er at serien føles raskere og mer intens når de ser mange episoder i løpet av en kort periode. Vilde trekker frem at selv om serien teknisk sett er like lang uansett hvordan man ser den så føles serien kortere når hun binger den enn om hun ser den på ukesbasis. Et interessant aspekt ved dette er at man muligens får en litt annen oppfattelse av hvor mye tid man tilbringer med serien. Teknisk sett er serien like lang, men den kan føles kortere fordi man ikke har pausene mellom episodene til å reflektere og spekulere rundt serien før neste episode kommer ut. Når man ser på ukesbasis kan man på en måte si at man også tilbringer tiden mellom episodene sammen med karakterene i serien. Vilde trekker også frem at hun tror det er en endring i hvordan serier lages nå sammenlignet med tidligere:

Jeg tror man må tenke veldig på *pacingen* når man lager serier, og om man skal lage en serie man vil at skal binges eller ikke. Jeg tror det er mer press på karakteroppbygging når det er serier som skal gå på ukesbasis fordi man må klare å huske alle til neste episode kommer ut. Hvis man binger serien så ser man jo de samme karakterene i tre timer – da lærer man navnene deres til slutt. (Vilde)

Med tanke på at hele sesonger fra flere og flere serier legges ut på en gang og gjerne oppfordres til å binges er det ikke usannsynlig at det er en endring i hvordan serier produseres.

Som presentert tidligere, var en av motivasjonene bak binge-watching at man fikk øyeblikkelig tilfredsstillelse når man binget en serie. Isak trekker koblinger til at man nå også har større mulighet til å få denne øyeblikkelige tilfredsstillelsen på grunn av hvor langt den teknologiske utviklingen har kommet. Det krever mindre nå enn tidligere å gå videre til neste episode av en serie. Der man før enten ikke hadde mulighet på grunn av TV-kanalers sendeplaner eller måtte reise seg fra sofaen for å skifte DVD-disk eller VHS-kassett, spilles nå episodene av automatisk i løpet av 5-15 sekunder.

Det er også en ting å ta i betraktning med strømmetjenester som bare fortsetter til neste episode automatisk hvis du ikke fysisk stopper den. De tvinger deg ikke til å se videre, men de forfører deg til å fortsette ved å telle ned sekunder til neste episode starter. (Isak)

Enkelte strømmetjenester kan også introdusere seeren for nye serier med bruk av samme funksjon, sånn at når man fullfører en serie så spilles en trailer til en lignende serie av automatisk etter noen få sekunder. Vilde påpeker at man kanskje også er mer mottakelig og overtales lettere til å starte på en ny serie rett etter man har fullført en annen:

Når man først er ferdig med en serie så er man også litt i den tankegangen at man bare vil se neste, og neste, og neste. Så da er det veldig lett å begynne på en ny serie

igjen. Jeg har lagt merke til at Netflix gjerne spiller av traileren på en ny serie automatisk etter jeg fullfører en serie jeg har holdt på med. (Vilde)

Dette er noe man ikke har kunne opplevd tidligere når man har sett serier, enten via DVD, VHS eller TV-kanalers sendeplaner. Om man ser serier via sistnevnte kan det potensielt dukke opp en trailer for en serie i reklamepausen, men da er det ingen garanti for hvilken sesong det dukker reklame opp for, når i binge-seansen den dukker opp eller om den handler om en serie som har likhetstrekk med den man allerede ser på eller ikke. Dette blir derfor et nytt element i «binge-kulturen» som kom med den teknologiske utviklingen som kanskje kan føre til at seerne binger mer enn tidligere.

3.5.2. Forskjeller i opplevelse av karakterer og historie

Jeg ville undersøke om det var forskjell i hvordan karakterer og historie oppfattes og oppleves ut ifra hvordan man ser en TV-serie, og hvilke forskjeller man potensielt opplever. Informantene og respondentene hadde delte meninger i hvilken grad det er en forskjell i hvordan de opplevde karakterer og historie forskjellig når de binget en serie. Noen av informantene mener de husker mer fra historien og får bedre tilknytning til karakterene når de binger, mens andre husker mest og blir bedre kjent med karakterene når de ikke binger. Et par av informantene sier det er lettere å bli kjent med karakterene når de binge-watcher fordi de husker lettere hva karakterene har gjort tidligere i serien. De får bedre forståelse for valgene karakterene tar og har lettere for å hente opp argumenter som kan begrunne disse.

Du blir definitivt mer sugd inn i serien når du binger. Du er i det universet og du eksisterer bare der og det er ingenting annet rundt deg. Jeg snakker ofte til skjermen når jeg binger. Oftest når karakterene gjør noe dumt. Hvis jeg har sett rundt 4 episoder og så gjør den karakteren noe skikkelig dumt – da er jeg såpass dypt inni serien og investert at jeg bare må uttrykke frustrasjonene mine på en eller annen måte. (Sara)

Enkelte av informantene føler derimot at de trenger tid til å fordøye karakterene for å bli bedre kjent med dem. Oskar føler han får best tilknytning til karakterene når han ikke binger

en serie, men han påpeker at han ikke føler han mister for mye av kontakten med dem hvis han binger serien.

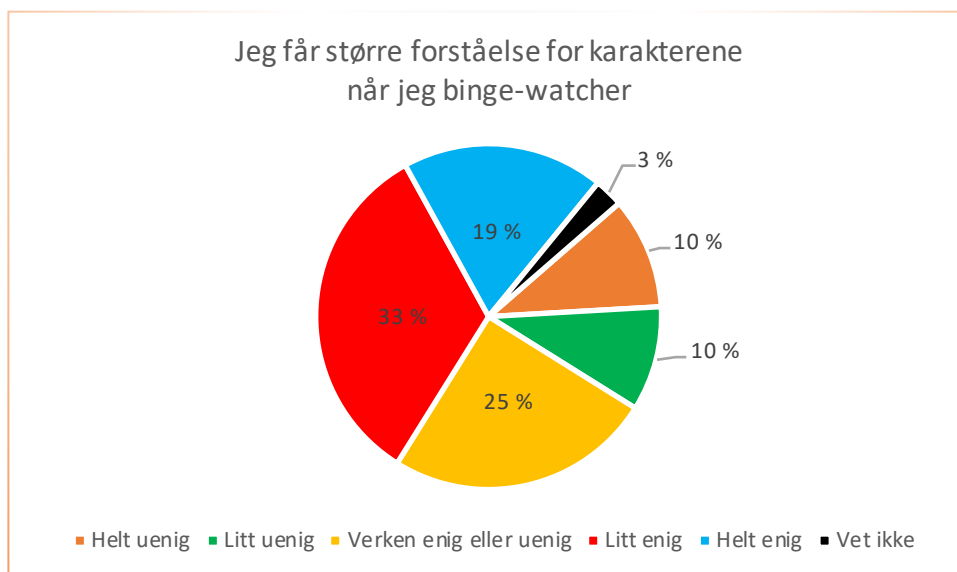
Jeg får større tilknytning til karakterene når jeg får mer tid til å fordøye dem – sånn som når jeg ser en serie fra uke til uke. Jeg føler man får mye mer tid med karakterene på den måten, og da får man mer tid til å tenke over karakterene og gjerningene deres. (Oskar)

Vilde trekker frem at karakteroppbygningen kan føles veldig plutselig om endringer i karakterene skjer i løpet av noen få timer: «Det kan føles som karakterene plutselig bytter personlighet» sier hun. Hun trekker også frem at hun føler hun kjenner karakterene lengre på ukesbasis og derfor har lettere for å godta endring i adferd hos karakterene:

Man føler man blir bedre kjent med karakterene og kjenner dem lengre når det går lengre tid. Hvis man begynner å se en serie og er ferdig 5 timer senere så har man på en måte bare kjent karakterene i 5 timer. Man bruker ikke de neste 5 månedene på å tenke på karakterene. Jeg tror man bryr seg mer når man tar det litt roligere. (Vilde)

Båndet man knytter til karakterene kan, som nevnt, føles mye lengre når man ser serier på ukesbasis enn når man binger – nettopp fordi man kan regne tiden mellom seriene som tid man har kjent karakterene. Dette speiler jo hvordan det er i det virkelige liv også – man ser ikke nødvendigvis vennene sine hver dag, men vennskapet opprettholdes likevel over tid.

Innad i spørreundersøkelsen er det også spredt hvor enig og uenig respondentene er i påstanden om de knyttes bedre til karakterene når de binger. Under påstanden «Jeg får større forståelse for karakterene når jeg binge-watcher» sier 154 respondenter seg *litt* eller *helt enig* i den (se figur 3.10). Det er derimot hele 74 respondenter som svarer *verken enig eller uenig* på samme påstand. Dette kan tyde på at det ikke nødvendigvis er en synlig forskjell i hvordan karakterene oppleves.

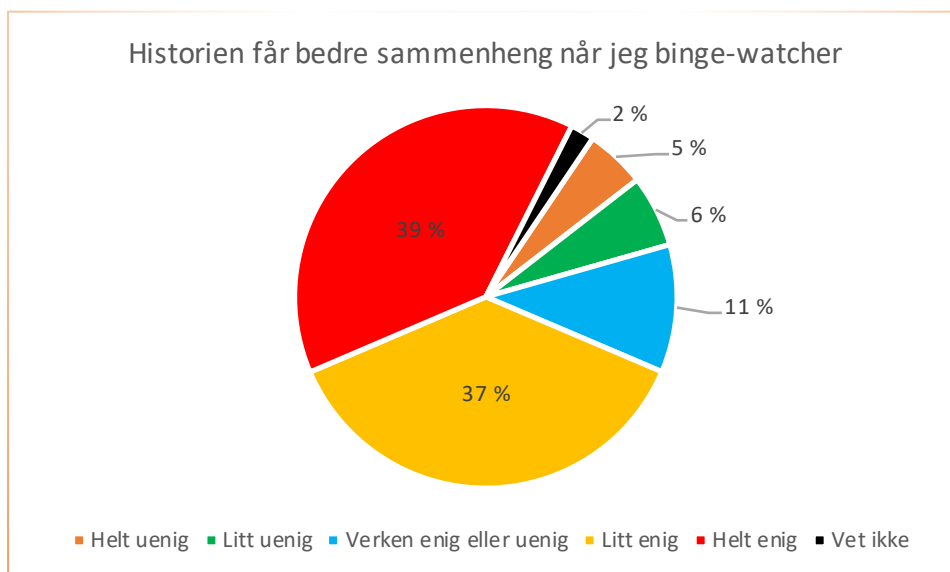

[Figur 3.10: Resultat fra spørreskjema om påstanden «Jeg får større forståelse for karakterene når jeg binge-watcher».]

Informantene synes ikke de husker mer eller mindre fra historien om de binge-watcher eller om de ser serien på ukesbasis, men samtlige trekker frem at de kan se for seg at det kan være lettere å hente frem viktige *plot points* om man binge-watcher. Emma trekker frem at hun føler noen ganger at alt skjer på en gang når hun binger.

Er det en serie med en fullpakket historie kan det bli litt mye på en gang. Det kan være bra å ha litt pause mellom episodene til å tenke over det som har skjedd eller sånn at man kan glede seg til neste episode. (Emma)

I spørreundersøkelsen er det derimot stor enighet blant respondentene om at historien får bedre sammenheng når de binge-watcher enn når de ser en serie på ukesbasis. Omtrent 76% sa seg *litt* eller *helt enig* i påstanden «Historien får bedre sammenheng når jeg binge-watcher» (se figur 3.11). Som sett tidligere, er en stor andel av respondentene enig i at de ikke ønsker å ha pause mellom episodene for å reflektere over det som har skjedd i serien (se figur 3.4), og de fleste føler heller ikke at de husker mer fra enkelte episoder når de ikke binger en serie (se figur 3.5). Disse resultatene kan vise at det generelt er enighet både blant informantene og respondentene om at historien kan henge bedre sammen når man binge-watcher.

[Figur 3.11: Resultat fra spørreskjema om påstanden «Historien får bedre sammenheng når jeg binge-watcher».]

3.6. BEGRENSNINGER

Grunnet omfanget i denne undersøkelsen har jeg valgt å ikke kryssanalysere elementer som bakgrunnsinformasjon med besvarelsene i både intervjuene og spørreundersøkelsen. I tillegg har jeg ikke kryssanalysert svarene opp mot hverandre og sett etter sammenhenger mellom disse. Jeg har for eksempel ikke sammenlignet om de respondentene som sa seg enig påstanden «binge-watching er helsefarlig», også er av de som har negative opplevelser med binge-watching.

Det er også visse elementer jeg har valgt å ikke ha med i undersøkelsen. For eksempel har jeg ikke skrevet noe om sjanger er en faktor innen valget for hva man binge-watcher av den grunn at det ikke føltes relevant for undersøkelsen. I tillegg følte jeg ikke disse resultatene kunne si noe om hvilken faktor sjanger spiller i valget av serie når man binge-watcher sammenlignet med når man ser serier på tradisjonelt vis. Et annet eksempel på noe jeg har valgt å ikke inkludere i denne avhandlingen er besvarelsene rundt når respondentene binge-watcher fordi dette har vist seg å ikke være relevant for mine undersøkelser, samt at det ikke tilfører noen annen form for informasjon enn kjennskap til når respondentene binge-watcher.

KAPITTEL 4 - DISKUSJON

I det følgende kapittelet skal jeg sette opp resultatene mine mot funn i tidligere forskning. Jeg kommer til å oppsummere hva min forskning bekrefter eller avkrefter, for så å komme inn på hvordan disse samsvarer eller strider imot resultatene tidligere forskning har funnet og diskutere dette.

4.1. HVA ER BINGE-WATCHING?

I min forskning av norske studenter i en alder mellom 18 og 30 år ser vi at det er mye uenighet rundt hva binge-watching egentlig innebærer. Mine resultater viser at det er delte meninger i hvor mange episoder som må til før noe regnes som en binge-seanse, samt at episodelengde er en faktor mange ønsker som en del av definisjonen.

Ser vi tilbake til avsnittet om hva binge-watching er i kapittel 1 ser vi også at det er stor uenighet hos forskerne rundt hva det egentlig innebærer. Flere av dem definerer binge-watching som å se flere episoder i en omgang uten å sette et konkret tall på antall episoder. Men selv blant de forskerne som spesifiserer antall episoder i definisjonen rangerer det fra 2 episoder til en hel sesong. Stoldt mener definisjonen må være kvantifiserbar og inkluderer derfor antall episoder i definisjonen sin (2016). Ferchaud problematiserer begrepsdefinisjonene i stor grad og trekker blant annet frem at episodelengde som faktor tar med seg en del problemer da det er veldig individuelt for seerne hvor mange episoder som må til for at noe skal regnes som en binge-seanse (2018).

Mine resultater bekrefter også at det er et ønske om å inkludere video fra plattformer som YouTube innenfor binge-watching. Å inkludere disse plattformene er også omdiskutert blant forskerne. For Stoldt var det helt uaktuelt å inkludere medier som YouTube innen definisjonen. For han måtte det dreie seg om en profesjonelt produsert serie (2016, s. 6-7). Lloyd derimot mente at alle medier kunne inkluderes, og at videoene kunne være av varierende lengde og kvalitet. Han påpeker også at det forskjeller i programmene, men understreker at alle formene må regnes som TV på tross av dette (2014)

Obviously, there is a difference — many differences — between a piano-playing cat shot on a smartphone and a scripted program whose creation required hundreds of professionals and hundreds of thousands of dollars. You can't judge one by the standards of the other. And yet, as I would declare it, each is television and, as a televisual life experience, potentially of equal value ... In 2014, and beyond, television is everything and anything that pours into whatever it is you watch it on ... So it is with television, a stew with ever more ingredients, in an ever bigger pot, and pleasure is limited only because you have to sleep, probably work and will most likely not live forever. (Lloyd, 2014)

Dette viser altså at det er mye uenighet om hvilke medier og plattformer som kan inkluderes innenfor binge-begrepet og TV i seg selv. Selv om flere i undersøkelsene nevner at de ønsker å inkludere plattformer som YouTube innenfor begrepet – så er det også mange som ikke nevner det. Dette kan være av forskjellige grunner, men en av årsakene til dette kan muligens være at noen seere ikke føler det samme behovet for å inkludere videoplattformer som YouTube i begrepet som de som sier de ønsker det. Jeg mener at den beste løsningen er å si at binge-watching dreier seg om konsumering av flere episoder av episodisk videoinnhold som ikke kan regnes som film, samtidig som man lar begrepet være åpent for egen tolkning på områder som dreier seg om episodeantall, episodelengde og hvilken type episodisk innhold man vil inkludere.

4.2. MOTIVASJONER BAK BINGE-WATCHING

Vi får bekreftet at motivasjoner som dreier seg om innholdet i materialet, motivasjoner utenfor materialet og fra en selv spiller en rolle for hva som motiverer seeren til å binge-watche. Historie og karakter er de mest fremtredende faktorene – og det som får seeren til å ha et sterkt ønske om å se videre med en gang. De blir engasjerte i historien og glade i karakterene, og ønsker øyeblikkelig tilfredsstillelse gjennom å vite hva som skjer videre i serien så snart som mulig. Det bekreftes også at enkelte binge-watcher på grunn av at de føler et sosialt press, spesielt rundt å se populære serier som det blir snakket mye om. Mine resultater bekrefter også at man bruker binge-watching som et verktøy mot å kjede seg og fordi man ønsker et avbrekk i hverdagen. Det bekreftes også at tilgjengelighet har gjort det lettere å binge-watche enn tidligere, og derfor blir en motivator for seeren. Med

tilgjengelighet mener jeg at serier er lettere tilgjengelig for seeren enn tidligere, og at man gjerne binge-watcher fordi man har muligheten til det. Mine undersøkelser viser også at mange bruker serier som bakgrunnsstøy eller binger mens de gjør andre ting.

Vi kan se en klar likhet mellom funnene fra min forskning av norske studenter og funn tidligere forskning har gjort i andre land. I Shim og Kim sin undersøkelse i Sør-Korea med 785 respondenter identifiserer de fornøyelse, effektivitet, anbefaling fra andre, en følelse av kontroll og fandom som motivasjoner for binge-watching (2018, s. 99). Stoldt sine undersøkelser, bestående av et spørreskjema med 121 respondenter og tre fokusgrupper med totalt 18 deltakere utført ved Wichita State university i USA, viser at binge-watchere binger fordi de ønsker å bli underholdt, de vil flykte fra virkeligheten, de identifiserer seg med karakterer, de vil kunne delta i sosiale settinger og de har et ønske om å lære (2016, s. 54). I Ferchaud sine undersøkelser av 626 respondenter, hvorav 299 ble rekruttert via Amazon Mechanical Turk i den første undersøkelsen og 327 kommunikasjonsstudenter ved Northeastern university i USA ble rekruttert til den andre undersøkelsen. Hun identifiserer spenning og sosialt press som klare faktorer for hva som gjør en serie *bingeable* (2018).

En forskjell mellom mine resultater og tidligere forskning er hvorvidt tilgjengelighet spiller en rolle for binge-watching eller ikke. Mine resultater bekrefter dette, mens Ferchaud ikke finner en sammenheng mellom de to (2018). Her er det nok forskjell fra seer til seer hvilken grad tilgjengelighet spiller en rolle for valget om man skal binge eller ikke. Et annet aspekt tidligere forskning ikke nevner er dette med å bruke serier bakgrunnsstøy eller at seerne binger mens de gjør andre ting. Et interessant aspekt rundt det å bruke serier som bakgrunnsstøy er likhetene det har til radioens rolle i husstanden. Jeg har ikke undersøkt om dette har ført til en endring i radioens rolle, men man kan på en måte si at konsumere bruker serier i radioens sted. Dette gjelder for så vidt ikke alle serier og vil variere fra person til person så klart, men i en eller annen form – hos enkelte – har kanskje seriens rolle tatt over for radioen. Om dette fortsatt da kan regnes som binge-watching er, som nevnt, komplisert, og er ikke noe jeg kommer til å komme mer innpå i denne oppgaven.

4.3. HVORDAN OPPLEVES BINGE-WATCHING?

Binge-watching kan både være en positivt og negativt ladet opplevelse, både underveis og i etterkant. Mine resultater bekrefter at opplevelsen varierer for hver enkelt seer og at det kan bli påvirket av flere faktorer. Informantene og respondentene hadde forskjellige opplevelser rundt binge-watching, men det var generell enighet blant dem om at binge-watching har blitt en helt vanlig aktivitet. Informantene poengterte at man kan ha en veldig positiv opplevelse første gang man binger en serie fordi man opplever noe nytt og får nye sanseinntrykk. Men, de hadde også alle opplevd å sitte igjen med negative følelser under og etter en binge-seanse. Noen fordi de hadde brukt binge-watching som et hjelpemiddel for å unngå andre oppgaver og noen fordi de har sett serier med kompliserte og krevende plott. Enkelte trekker også frem at binge-watching kan føles avhengighetsskapende. Mye av dette bekreftes av respondentene i spørreundersøkelsen. Flere i spørreundersøkelsen hadde også tatt grep for å unngå binge-watching på grunn av at de så på aktiviteten som et problem i hverdagen – dette var noe man ikke fant i intervjuene.

Vi kan se disse tingene igjen i tidligere forskning. Resultatene i Walton-Pattison et al. sin undersøkelse av 86 respondenter i England indikerer at binge-watching kan føre til følelser av anger, og at det kan komme i veien for å oppnå forskjellige mål man har i livet, som for eksempel husarbeid, jobb eller å opprettholde sosiallivet (2018). Stoldt fant en klar sammenheng mellom motivasjonene bak binge-watching og hvordan binge-watching opplevdes. Hans resultater viser at opplevelsen av binge-watching gjerne samsvarer med de motivasjonene man har i forkant (2016). For eksempel så viser hans undersøkelse at om man binge-watcher fordi man ønsker å bli underholdt eller å slappe av så er dette mest sannsynlig det utfallet man ender opp med å oppnå.

Resultatene i Ferchaud sine undersøkelser indikerer at binge-watching kan ha en negativ innvirkning på opplevelsen av spenning og fornøyelse. De indikerer også at det kan ha en negativ innvirkning på sannsynligheten for at man anbefaler en serie videre til andre (2018). Riddle et al. utførte en undersøkelse av 218 studenter ved Midwestern university i USA for å undersøke om binge-watching kan være avhengighetsskapende. Deres resultater viser at binge-watching kan forflytte andre aktiviteter som for eksempel husarbeid, søvn og trening. Funnene deres indikerer også at det er en sammenheng mellom binge-watching som ikke er

planlagt og symptomer på avhengighet (2016). I undersøkelsen av 714 respondenter i Sør-Korea finner Shim et al. en sammenheng mellom det å oppfatte binge-watching som noe negativt og hvor mye man binge-watcher: «The results revealed that negative attitudes towards binge-watching were positively correlated with binge-watching behavior» (2018, s. 1975-1976). De forklarer dette med at binge-watching kan ha blitt en vane for seerne (2018).

Det er litt spesielt at binge-watching kan trekke frem så mange forskjellige følelser hos seeren. Det er tydelig at hvilke forventninger og følelser man har i forkant av binge-seansen spiller en rolle i hvilke følelser man sitter igjen med etterpå. Det er også antydninger til at hvilken serie man ser på spiller en rolle i hvilke følelser man har etter en binge-seanse. Et interessant aspekt er at man fortsetter å delta i binge-watching, på tross av at man har negative opplevelser med det. Det er tydelig at binge-watching kan være et problem for enkelte, mens andre ikke klarer å forstå hvordan binge-watching kan være problematisk.

4.5. OPPLEVDE FORSKJELLER MELLOM BINGE-WATCHING OG TRADISJONELL TV-TITTING

4.5.1. Generelle forskjeller

Undersøkelsene mine bekrefter at seeren får en annerledes følelse av tid når de binge-watcher sammenlignet med når de ser serier på ukesbasis. Med tid mener jeg hvor lang en serie føles og hvor mye tid det føles at man har tilbragt med karakterene. Selv om serien teknisk sett er like lang, så viser mine undersøkelser at den føles kortere når man binge-watcher nettopp fordi man ikke får tiden mellom episodene til å reflektere over serien. Resultatene fra undersøkelsene bekrefter også at binge-watching er mye enklere enn tidligere på grunn av den teknologiske utviklingen og fremveksten av strømmetjenester. Man binger gjerne lettere fordi neste episode i en serie spilles av automatisk etter få sekunder – dette er ikke noe man treger å gjøre manuelt lenger. Det kan også være lettere å starte på enda en binge av en ny serie etter man har fullført en annen, spesielt på Netflix som spiller av trailere til andre serier automatisk når den serien man så på blir ferdig. Undersøkelsene mine kan også antyde at det kan være en endring i hvordan serier produseres nå sammenlignet med tidligere, men dette er ikke noe jeg har undersøkt nærmere.

I sin problematisering av begrepet trekker Ferchaud frem følelsen av kontroll som en stor faktor i forskjeller mellom binge-watching og tradisjonell TV-titting. Hun sier at seerne nå har nesten full kontroll over hva, hvor og når de vil se serier, og poengterer at denne formen for kontroll er noe som har vokst frem over tid (2018). Stoldt finner lignende resultater, hvor en av hans informanter mener at binge-watching gir seeren større form for kontroll med tanke på at man kan starte og stoppe seansen når man føler for det, i tillegg trekker han frem at man nå har større mulighet til å se serier hvor som helst – om det er på TV, datamaskinen eller mobiltelefonen (2016). Ferchaud kommer også innpå at følelsen av tid er annerledes, men kobler dette opp mot tilknytningen til karakterer. Dette er noe jeg kommer til å komme tilbake til.

Det er altså forskjellige funn som har blitt gjort i mine undersøkelser og tidligere undersøkelser i andre land rundt de generelle forskjellene mellom binge-watching og tradisjonell TV-titting. Selv om både Ferchaud og Stoldt finner at kontroll er en vesentlig forskjell, vil jeg argumentere at selv om man har større kontroll for hva, hvor og når man ser på serier så viser mine undersøkelser at følelsen av kontroll kanskje forsvinner litt når episoder spilles av automatisk. Det kan tyde på at det er noe passivitet rundt valget om å fortsette å se videre, nettopp på grunn av at seeren slipper å gjøre noe selv for å fortsette å se.

4.5.2. Opplevde forskjeller i oppfattelse og opplevelse av karakter og historie

Mine undersøkelser viser at opplevelse og oppfattelse av historie og karakter var forskjellige fra seer til seer. Enkelte av mine informanter hadde best utbytte av å binge-watche serier, mens andre hadde størst utbytte når de så serier på ukesbasis. Mine resultater viser at både informantene og respondentene kan føle de får med seg mer av historien når de binge-watcher. Noen av informantene nevner samtidig at de ikke føler det er noe ulikhet i hvor mye eller lite spenning de føler, mens enkelte av informantene har motstridende opplevelser. Informantene i undersøkelsene mine hadde delte meninger om når de fikk best tilknytning til karakterene, noen av dem synes de knyttes best når de binger og andre syntes de får best tilknytning til karakterene når de ser serier på ukesbasis. I undersøkelsene mine gjenkjenner enkelte at de tilbringer mindre tid med karakterene de blir kjent med, og

kommer innpå at årsaken til dette kan være at de ikke får tiden mellom episodene til å tenke på karakterene.

I Stoldt sin undersøkelse poengterer informantene fra fokusgruppene hans at de føler at de knytter sterkere bånd med karakterene når de binger en serie fordi de ikke blir avbrutt av karakterer i andre historier i mellomtiden, enkelte identifiserer også at de tilbringer mindre tid med karakterene totalt sett. Flere av dem innrømte også at de har opplevd å bli lei seg og savne karakterer etter en binge-seanse (2016). «Binge-watchers reported obtaining a stronger relationship to characters than traditional watchers. Because they are learning more about characters in a shorter period of time, their connection to the characters grows stronger» (Stoldt, 2016, s. 56).

Ferchaud sine resultater strider imot flere av tingene Stoldt finner ut. Hennes resultater viser at seeren opplever mindre spenning når de binger sammenlignet med når de ser serier på ukesbasis (2018). Hun poengterer likevel at spenning henger sammen med engasjement og underholdning, og at det i hennes undersøkelse kan være at disse påvirker hverandre negativt (2018). Funnene hennes indikerer også at seerne som ikke binget en serie følte sterkere tilknytning til karakterene enn de som binget den. Hun trekker frem at begge parter i undersøkelsene hennes teknisk sett tilbragte like lang tid med karakterene, men at de i *binge*-puljen ikke hadde tiden mellom episodene til å reflektere, sammenligne og diskutere karakterene med andre (2018). «This finding indicates that time apart from the character may play an important role in building a connection» (Ferchaud, 2018, s. 65).

En tydelig kontrast mellom funnene til Stoldt, Ferchaud og mine funn er det faktum at både Stoldt og Ferchaud har funnet resultater i hver sin ende av skalaen, mens mine undersøkelser havner et sted mellom disse med funn fra begge ender. Mine undersøkelser bekrefter tendenser fra begge deres studier og dette kan vise at det er mer varierte opplevelser rundt oppfattelse og opplevelse av historie og karakterer, i hvert fall for studenter i Norge.

KAPITTEL 5 - VIDERE FORSKNING OG AVSLUTTENDE BEMERKNINGER

Innledningsvis i undersøkelsen ønsket jeg å finne svar på hvilket forhold norske studenter har til binge-watching. Underveis i undersøkelsene har det vist seg at det finnes utforskede aspekt rundt binge-watching.

Det kom opp flere ganger at den teknologiske utviklingen har gitt forbrukerne større kontroll en de har hatt tidligere. Denne digitale utviklingen har ført til et skifte i våre konsumeringsvaner og muligens i markedsføringen av hvordan forbrukerne best kan konsumere serier. Det er tydelig at tradisjonelle TV-kanaler og strømmetjenester sloss om forbrukerne, og hovedargumentet strømmetjenester har er at man får større frihet fordi forbrukeren står fritt i valget om hva, når, hvor og hvor mye de ønsker å konsumere. Forbrukerne føler mest sannsynlig større kontroll enn de gjorde tidligere som et resultat av dette, men selv med mange valgmuligheter og større frihet er det fortsatt mye som styres utenfor forbrukernes makt.

For det første bestemmer strømmetjenester hvilke serier de ønsker å lisensiere og gjøre tilgjengelig på plattformene sine. Så selv om man har valgt å abonnere på en eller flere strømmetjenester, og man teknisk sett har større valgmuligheter enn noensinne ligger makten i hva man har å velge i hos strømmetjenestene. Strømmetjenestene har også stor makt over hvilke serier som produseres. Dette er noe TV-kanalene hadde stor makt over tidligere, som nå har fordelt seg mellom dem. På hvilken måte dette har skapt en endring er vanskelig å si, men det er definitivt et element det kan være interessant å undersøke i fremtidig forskning.

For det andre bør man poengtere automatisering strømmetjenestene har bragt med seg og hvordan dette kan føre til tapt kontroll for seeren. Der hvor man tidligere fysisk måtte skifte VHS-kassett eller DVD-plate, spilles nå episodene av automatisk fra den ene til den andre. Enkelte strømmetjenester spør etterhvert om man fortsatt ser på serien, men selv da er det bare et lite tastetrykk som skal til før man fortsetter. På en side kan dette ha ført til at serietitting har blitt en mer passiv aktivitet, samtidig som den, på en annen side, også kan ha

ført til at man søker større mengder stimuli enn tidligere fordi man har blitt vant til å konstant bli underholdt og ta inn informasjon.

Netflix, som er en av de største strømmetjenestene per i dag, har tidligere uttalt i en twittermelding at søvn er deres største fiende (Netflix, 2017), og reklamerer gjerne serier som *bingeable* eller *bingeworthy*, samt lokker seeren til å fortsette å konsumere ved å spille av trailere til lignende eller populære serier automatisk når de fullfører en annen. Eneste måten man kan stoppe dette på er om man aktivt velger å gå ut av tjenesten – og selv om dette vanligvis bare er et tastetrykk unna, er det lavere terskel for å la den spille videre enn å avslutte.

En side som kan være interessant å se nærmere på er om serier produseres annerledes med binge-watching i baktankene eller ikke, og hvis de gjør det: hvordan produseres de sammenlignet med serier som produseres for å sendes på ukesbasis? Det kan også være interessant å se i hvilken grad det er forskjeller mellom binge-watching på strømmetjenester og binge-watching på tjenester som YouTube, og man kan også vurdere å se på hvilken grad binge-watching kan ha tatt over for radioen i norske husstander.

Det jeg synes er mest interessant med binge-watching i seg selv er hvordan det føles som det tar over for serier som går på ukesbasis og at man kan ha så forskjellige opplevelser og tanker rundt binge-watching. Det hender at jeg velger å vente med å se enkelte serier som sendes på ukesbasis, nettopp fordi jeg har lyst til å binge dem og få med meg hele historien på en gang. Samtidig savner jeg også spenningen og diskusjonene mellom episodene. Dette er i teorien noe man kan skape på eget initiativ selv om man binger en serie ved at man tar en liten pause og diskuterer serien før man ser videre. Men jeg tror ikke dette bringe fram samme type følelse nettopp fordi man får svar like etter. For meg har binge-watching både vært uproblematisk og problematisk, nettopp fordi jeg enkelte ganger føler jeg mister kontroll over egen konsumering. Men, når det er sagt så er binge-watching fortsatt en aktivitet jeg synes det er gøy å delta i og noe jeg kommer til å fortsette med.

Jeg tror at fremtiden til binge-watching er sikker, at fenomenet bare kommer til å vokse og bli mer vanlig blant forbrukerne – på tross av enkelte negative holdninger til det. I den fjerne

fremtid kan det muligens være at tradisjonelle TV-kanaler bare er noe man leser om i historiebøkene og at strømmetjenester har tatt helt over. Strømmetjenestene vil nok fortsette å få større makt i hva som produseres og blir tilgjengelig på tjenestene, men det er noen få enkelttilfeller som henter mot et lite skifte i makten forbrukerne føler de har. Vi kan allerede se små antydninger til dette i hvordan Paramount Pictures mottok kritikken fra forbrukerne rundt designet av figuren Sonic the Hedgehog i den kommende filmen med samme navn, og dermed bestemte seg for å designe figuren på nytt basert på disse tilbakemeldingene (White, 2019). Om dette er noe som henter til at forbrukerne får større makt over hva som produseres og blir tilgjengelig på strømmetjenester i fremtiden er usikkert, men slike hendelser er i hvert fall med på å styrke en slags illusjon av makt. Og så lenge strømmetjenester fortsetter å gå for større automatisering av tjenestene sine, tror jeg ikke forbrukerne kommer til å klare å kontrollere konsumeringen noe bedre i fremtiden enn de gjør i dag. Men, jeg vil anta at den opplevde følelsen av kontroll vil forbli tilnærmet lik den man har nå. Jeg tror også at man kommer til å ende opp med færre valgmuligheter enn man har i dag etterhvert som flere strømmetjenester dukker opp og materialet fordeles mellom dem – som igjen vil resultere i at utvalget tynnes ut. Dette kommer mest sannsynlig til å påvirke våre vaner rundt binge-watching, men hvordan og i hvilken grad er ennå usikkert.

REFERANSELISTE

Litteratur

Andres, L. (2012). *Designing and Doing Survey Research*. London: SAGE publications Ltd.

Barbour, R. S. (2014). *Introducing Qualitative Research* (2. Utg). London: SAGE Publications Ltd.

Czaja, R. & Blair, J. (2005). *Designing Surveys: A Guide to Decisions and Procedures* (2. Utg). Thousand Oaks: SAGE Publications, Inc.

Ferchaud, A. (2018). *Binge and Bingeability – The Antecedents and Consequences of Binge Watching Behavior* (Doktoravhandling). The Pennsylvania State University, USA.

Fink, A. (2009). *How to Conduct Surveys: A Step-by-step guide* (4. Utg). Los Angeles: SAGE Publications, Inc.

Kvale, S. (2002). *Det kvalitative forskningsintervju*. (Andressen, T. & Rygge, J., Overs.) Oslo: Gyldendal Norsk Forlag.

Riddle, K., Peebles, A., Davis, C., Xu, F. & Schroeder, E. (2018). The Addictive Potential of Television Binge Watching: Comparing Intentional and Unintentional Binges. *Psychology of Popular Media Culture*, 7 (4), 589-604.
<http://dx.doi.org/10.1037/ppm0000167>

Shim, H. & Kim, K. J. (2018). An exploration of the motivations for binge-watching and the role of individual differences. *Computers in Human Behavior*, 82 (2018), 94-100.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.12.032>

Shim, H., Lim, S., Jung, E. E. & Shin, E. (2018). I hate binge-watching but I can't help doing it: The moderating effect of immediate gratification and need for cognition on binge-watching attitude-behavior relation. *Telematics and Informatics*, 35 (2018), 1971-1979. <https://doi.org/10.1016/j.tele.2018.07.001>

Stoldt, R. G. (2016). *The Behavioral Effects of the Binge-watching Mediamorphosis* (Masteroppgave). Wichita State University, USA.

Thagaard, T. (2011). *Systematikk og innlevelse. En innføring i kvalitativ metode* (3. Utg). Bergen: Fagbokforlaget.

Walton-Pattison, E., Dumbrowski, S. U. & Presseau, J. (2018). 'Just one more episode': Frequency and theoretical correlates of television binge watching. *Journal of Health Psychology*, 23 (1), 17-24. <https://doi.org/10.1177/1359105316643379>

Nettkilder

Arnesen, M. (2010, 12. mai). NRK Nett-TV – En litt gammel tiåring. *NRK*. Hentet fra <https://nrkbeta.no/2010/05/12/nrk-nett-tv-en-gammel-tiaaring/>

Arnesen, M. (2013, 17. juni). Er du en «Binge-watcher»? *NRK*. Hentet fra <https://nrkbeta.no/2013/06/17/er-du-en-binge-watcher/>

Lloyd, R. (2014, 21. november). How should television be defined nowadays? *Los Angeles Times*. Hentet fra <https://www.latimes.com/entertainment/tv/la-et-st-ca-tv-section-critics-definition-20141123-column.html>

Macmillan Dictionary. (2018). Binge-watching. Hentet 20. februar 2019 fra <http://www.macmillandictionaryblog.com/binge-watching>

Oxford Living Dictionaries. (u.å.) Binge watching. Hentet 20. februar 2019 fra https://en.oxforddictionaries.com/definition/binge_watching

Plikk, N. (2012, 12. desember). HBO Nordic er lansert i Norge. *Tek*. Hentet fra <https://www.tek.no/artikler/hbo-nordic-er-lansert-i-norge/115200>

Netflix. (u.å.). About Netflix. Hentet 20. Mars 2019 fra <https://media.netflix.com/en/about-netflix>

Netflix. (2016) Netflix & Binge: New Binge Scale Reveals TV Series We Devour and Those We Savor. Hentet fra <https://media.netflix.com/en/press-releases/netflix-binge-new-binge-scale-reveals-tv-series-we-devour-and-those-we-savor-1>

Netflix [Netflix]. (2017, 18. april). Sleep is my greatest enemy [Twittermelding]. Hentet fra: <https://twitter.com/netflix/status/854100194098520064?s=20>

TV 2. (2011, 2. november). Når ble TV2 Sumo etablert? [Facebook statusoppdatering]. Hentet fra <https://www.facebook.com/tv2norge/posts/10150361520354690>

White, A. (2019, 12. november). Sonic the Hedgehog: New trailer unveils character redesign following fan backlash. *Independent*. Hentet fra <https://www.independent.co.uk/arts-entertainment/films/news/sonic-hedgehog-trailer-redesign-delay-release-date-a9199611.html>

Eksempelbilder

Eksempel 1.1: Daniel Howell & Phil Lester [DanAndPhilGAMES]. (2016, 23. desember). *Dan and Phil Play UNDERTALE!* [Skjerm bilde]. Hentet 26. september 2019 fra <https://www.youtube.com/user/DanAndPhilGAMES/>

Eksempel 1.2: Charlie McDonnell [Charlieissocoollike]. (2019, 8. januar). *Fun Science* [Skjerm bilde]. Hentet 26. september 2019 fra <https://www.youtube.com/user/charlieissocoollike>

Eksempel 1.3: Jack Howard & Dean Dobbs [OMFGItsJackAndDean]. (2019, 30. April). *Jack and Dean of All Trades – Season 2* [Skjerm bilde]. Hentet 26. september 2019 fra <https://www.youtube.com/user/OMFGItsJackAndDean/>

VEDLEGG

VEDLEGG 1 – INTERVJUGUIDE

Hovedspørsmål med helsvart punkt. Oppfølgingsspørsmål med hvitt punkt.

1. Informasjon & introduksjon (5 min)

Om intervjuet:

Intervjuet skal vare maks 1 time. Alt vi sier blir tatt opp ved hjelp av lydopptaker. All informasjon du gir her behandles anonymt. Har jeg ditt samtykke til å gjøre dette? Du kan når som helst trekke tilbake samtykket.

Om prosjektet:

Masteroppgaven «Binge-watching vs. Tradisjonell TV-titting» studerer fenomenet 'binge-watching' blant studenter i Norge i en alder mellom 18 og 30 år. Jeg skal undersøke hvordan og hvilke aspekter av binge-watching som er annerledes fra tradisjonell tv-titting. Jeg vil se på hvordan det oppstod og undersøke hvorfor man binge-watcher og hva som binge-watches.

Bakgrunnsinfo:

- Alder?
- Sivilstatus?
- Utdanningsnivå?
- Yrke?

2. Grunnleggende kunnskap (5 min)

- Hva legger du i begrepet 'binge-watching'?
- Hvor mange episoder må til for at du regner det som binge-watching?
- Hvordan binge-watcher du? (*Strømmetjenester, fysisk format, alene/sammen med andre, planlagt/ikke-planlagt*)
 - Hvilket humør må du være i for å binge-watche?

Nå skal jeg gi en definisjon av binge-watching som vi skal bruke videre:

«Binge-watching er når man ser 2 eller flere episoder av en tv-serie i løpet av en kort tidsperiode»

3. Hva binge-watches og endrer det oppfattelsen av serien? (15 min)

- Hvilke serier har du binge-watched og hvorfor?
 - Har du tidligere sett noen av disse på ukesbasis? Hvorfor valgte du å binge disse?
 - Hvordan opplevdes serien da du så den igjen på en ny måte? Fordeler/ulempes?
- Hvilke sjangre foretrekker du å binge-watche? Hvorfor?
- Hvilken tilknytning får du til karakterene når du binge-watche?

- Hvilke forskjeller synes du binge-watching har sammenlignet med tradisjonell TV-titting?
 - På hvilken måte er det forskjell på hvordan man tilknyttet karakterene?
 - På hvilken måte opplever du historien annerledes?

4. Hvorfor binge-watche og hvilke følelser har man rundt det? (15-30 min)

- Hvordan opplever du binge-watching?
 - Hvilke opplevelser har du med binge-watching?
 - Gjør du noe for å unngå binge-watching? Hva?
 - Gjør du noe for å oppsøke binge-watching? Hva?
- Hvorfor binge-watcher du? / Hvorfor binge-watcher du ikke?
 - Hvordan føler du deg etter binge-watching?
 - Er binge-watching vanligvis en planlagt aktivitet eller en ikke planlagt aktivitet for deg?
 - Hvordan føler du deg etter planlagt/ikke planlagt binge-watching?
- Hvilken metode for serietitting foretrekker du og hvorfor?
- Hva synes du om binge-watching?
- Er det noen serier du velger å ikke binge? Hvilke og hvorfor?

5. Avslutning (5 min)

- Har du noen andre tanker rundt binge-watching som du føler det bør bli sagt noe om? Hvilke?
- Er det noe annet du vil legge til på noen av de andre spørsmålene som du har tenkt på i ettertid?

Jeg vil så oppsummere og spørre om jeg har forstått informanten riktig før jeg takker for intervjuet.

VEDLEGG 2 – SPØRREUNDERSØKELSE

DEL 1, SEKSJON 1 - INTRODUKSJON

Informasjon

Jeg er en student ved NTNU i Trondheim som skriver en masteroppgave om fenomenet «Binge-watching» blant studenter i Norge i en alder mellom 18 og 30 år. I denne sammenheng utfører jeg en spørreundersøkelse for å undersøke hva/hvorfor/hvordan man binge-watcher, samt utfallet av binge-watching. Undersøkelsen er laget både for deg som er student og for deg som nylig avsluttet studiene. Den er også for deg som foretrekker binge-watching og for deg som ikke foretrekker binge-watching. De fleste spørsmålene tillater kun ett svar, ved unntak vil det stå instruksjoner om hvordan man skal besvare spørsmålet.

Ikke oppgi sensitiv informasjon eller informasjon som kan kobles til deg som enkeltperson. Alle svar er anonyme.

DEL 2, SEKSJON 2 - BAKGRUNNSINFORMASJON

1. Kjønn:

- Kvinne
- Mann
- Annet

2. Sivilstatus:

- Singel
- I et forhold
- Gift

3. Barn:

- Har barn.
- Har ikke barn.

4. Yrke:

- Student uten jobb.
- Student med jobb.
- I jobb.
- Arbeidsledig.

5. Alder:

- 18-20 år
- 21-25 år
- 25-30 år

- Over 30 år
6. Høyeste utdanningsnivå:
(påbegynt eller fullført)
- Årsstudium ved universitet, høgskole, fagskole o.l.
 - Bachelorgrad
 - Mastergrad
 - Doktorgrad
 - Annet: _____.
7. Hvor mange episoder må du se før du regner det som binge-watching?
- Minst 2 episoder
 - Minst 3 episoder
 - Minst 4 episoder
 - Minst 5 episoder
 - Minst 6 episoder
 - Minst 7 episoder
 - Minst 8 episoder
 - Minst 9 episoder
 - Minst 10 eller flere episoder

DEL 3 – DEFINISJON AV BINGE-WATCHING

Videre i undersøkelsen vil jeg du skal ta utgangspunkt i denne definisjonen av begrepet binge-watching: «Binge-watching er når man ser 2 eller flere episoder av en tv-serie i løpet av en kort tidsperiode»

8. Ut ifra definisjonen over - Har du binge-watched?
- Ja (*svarer man ja blir man ledet til del A*)
 - Nei (*svarer man nei blir man ledet til del B*)

DEL A, SEKSJON 4 – HVILKE FAKTORER SPILLER INN FOR BINGE-WATCHING OG HVORDAN BINGE-WATCHING MAN?

9. Hvilke sjangre foretrekker du å binge-watche?
(du kan velge flere alternativ)
- Drama
 - Sci-fi
 - Fantasy
 - Skrekk
 - Thriller
 - Krim

- Komedie
- Dokumentar
- Reality-TV
- Animasjon / Anime
- Har ingen preferanse når det kommer til sjanger (hopper over et spørsmål.)
- Annet: _____.

10. Hvorfor foretrekker du å binge-watche disse sjangrene?

_____.

11. Hvilke serier har du binge-watset?

_____.

12. Hvorfor har du binge-watset disse seriene?

_____.

13. Binge-watcher du helst alene eller sammen med andre?

- Alene
- Sammen med andre
- Begge

14. Har du deltatt i planlagt og/eller ikke-planlagt binge-watching?

- Planlagt
- Ikke planlagt
- Begge

15. Når binge-watcher du?

(du kan velge flere alternativ)

- I ukedagene på dagtid
- I ukedagene på kveldstid
- I helger/ferier på dagtid
- I helger/ferier på kveldstid

DEL A, seksjon 5 – PÅSTANDER OM BINGE-WATCHING

16. På en skala fra 'helt uenig', 'litt uenig', 'verken enig eller uenig', 'litt enig' og 'helt enig' ranger disse utsagnene:

- Jeg liker å binge-watche.
- Jeg foretrekker binge-watching framfor lineær TV-titting.
- Det er tilfeldig hvilke serier jeg binge-watcher.
- Jeg foretrekker å binge-watche serier jeg har sett før.
- Jeg binge-watcher serier for å kunne snakke om det i sosiale sammenhenger.

- Jeg får større forståelse for karakterene når jeg binge-watcher.
- Historien får bedre sammenheng når jeg binge-watcher.
- Jeg liker å ha pause mellom hver episode for å reflektere over det som har skjedd.
- Jeg husker mer fra hver enkelt episode når jeg ikke binge-watcher.
- Jeg har positive tanker koblet til begrepet 'binge-watching'.
- Jeg prøver å unngå binge-watching.
- Jeg får dårlig samvittighet av å binge-watche.
- Jeg binge-watcher for å få en pause fra hverdagen.
- Binge-watching forhindrer meg fra å gjøre andre ting.
- Binge-watching er helsefarlig.

Spørsmål 16 vil bli satt opp som dette*:

På en skala fra 'helt uenig', 'litt uenig', 'verken enig eller uenig', 'litt enig' og 'helt enig' ranger disse utsagnene:

Utsagn	Helt uenig	litt uenig	verken enig eller uenig	litt enig	helt enig
Jeg liker å bingewatche.	○	○	○	○	○
Jeg planlegger å bingewatche.	○	○	○	○	○
Jeg planlegger alltid hvilken serie jeg skal bingewatche på forhånd.	○	○	○	○	○
Jeg bingewatcher serier andre har anbefalt meg for å kunne snakke om det i sosiale sammenhenger.	○	○	○	○	○
Jeg knyttes bedre til karakterene når jeg ikke bingewatcher.	○	○	○	○	○
Jeg får større forståelse for karakterene når jeg bingewatcher.	○	○	○	○	○
Jeg får med meg flere detaljer når jeg ikke bingewatcher.	○	○	○	○	○
Historien får bedre sammenheng når jeg bingewatcher.	○	○	○	○	○
Jeg liker å ha pause mellom hver episode for å reflektere over det som har skjedd i den forrige episoden.	○	○	○	○	○
Jeg husker mer fra serien som helhet når jeg bingewatcher.	○	○	○	○	○
Jeg husker mer fra hver enkelt episode når jeg ikke bingewatcher.	○	○	○	○	○
Jeg har positive tanker koblet til begrepet 'bingewatching'.	○	○	○	○	○
Jeg prøver å unngå bingewatching.	○	○	○	○	○
Jeg får dårlig samvittighet av å bingewatche.	○	○	○	○	○
Jeg bingewatcher for å få en pause i hverdagen.	○	○	○	○	○

*Merk: se spørsmål 16 for hva som faktisk skal bli spurt om.

17. Hvilke positive sider mener du binge-watching har foruten de som er beskrevet ovenfor?

_____.

18. Hvilke negative sider mener du binge-watching har foruten de som er beskrevet ovenfor?

_____.

DEL A, SEKSJON 6 – UNNGÅR MAN BINGE-WATCHING?

19. Har du noen gang tatt grep for å unngå binge-watching?

- Ja
- Nei (hopp over neste spørsmål)

20. Hvilke grep har du tatt for å unngå binge-watching?

_____.

(fra del A – seksjon 6 sendes man til den avsluttende delen)

DEL B, SEKSJON 7 – HVILKE TANKER HAR DE SOM IKKE BINGE-WATCHER RUNDT BINGE-WATCHING?

1. Hvorfor har du ikke binge-watchet?

- Vet ikke hva det er.
- Har ikke tid.
- Liker det ikke.
- Liker ikke å sitte i ro så lenge.
- Det er helsefarlig.
- Jeg tror jeg får mindre med meg hvis jeg binge-watcher
- Vet ikke
- Annet: _____.

2. Er binge-watching noe du kunne tenke deg å gjøre?

- Ja
- Nei
- Kanskje

3. Hvorfor/Hvorfor ikke?

_____.

4. Hvilke tanker har du rundt binge-watching/de som binge-watcher?

_____.

(Fra del B sendes man til del C)

AVSLUTTENDE DEL, SEKSJON 8

21. Andre kommentarer?

_____.

